НАРОДНА АРМІЯ
11 грудня, 2015
#91 (5426)

ТРИ «МОДЕЛІ» ССО,
АБО СПЕЦІАЛЬНІ ВАРІАНТИ ДЛЯ СИЛ СПЕЦОПЕРАЦІЙ

стор. 5

При підготовці майбутніх офіцерів основний акцент робиться на практичній складовій

УРОКИ ВІЙНИ:
ЯК ЗМІНЮЄТЬСЯ СИСТЕМА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ У НАЦІОНАЛЬНІЙ АКАДЕМІЇ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК З ПОЧАТКОМ АТО

На розширеному засіданні колегії оборонного відомства (у жовтні 2015 року) Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак, зокрема, зазначив, що участь Збройних Сил України у проведенні антитерористичної операції на Сході нашої держави показала, що значна частина офіцерів не лише тактичного, а й оперативно-тактичного та оперативно-стратегічного рівнів, які пройшли навчання у вищих військових навчальних закладах, не завжди були готові своєчасно приймати необхідні вірні рішення у складних умовах.

І тому Міністр оборони вкотре наголосив на необхідності активізації реформування військових ВНЗ.

Газета «Народна армія» уважно слідкуватиме, як активно, а головне, наскільки ефективно реформуються військові ВНЗ. Перший наш матеріал на цю тему про досвід реформування підготовки офіцерів у Національній академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, кузні офіцерів для найчисельнішого виду Збройних Сил України. Про це «Народній армії» розповів начальник академії генерал-лейтенант Павло Ткачук.

стор. 4

«КРИЛАТІ ПІХОТИНЦІ» СТАНУТЬ «ШТУРМОВИКАМИ», АБО ЧОМУ ЗМІНЮЮТЬСЯ УКРАЇНСЬКІ ВДВ...

стор. 6

ФІНАНСОВІ РЕАЛІЇ ВІЙСЬКА

Мінімальна потреба оборонного відомства на 2016 рік становить 57 млрд гривень. Із них 12 млрд необхідно спрямувати на розвиток озброєння й техніки, 3,2 млрд — на підготовку Збройних Сил. Фонд грошового забезпечення та заробітної плати на 2016 рік пропонується збільшити до рекордних 29 млрд гривень

стор. 8-9

«ОВОД»-ТРАНСФОРМЕР

Фахівці ДП «Житомирський бронетанковий завод» можуть перетворити вантажівки радянського зразка на броньований автомобіль різних варіацій: десантний, транспортний, медичний, ремонтний, штабний

стор. 10

ХВИЛИНИ, ВІД ЯКИХ ЗАЛЕЖИТЬ ЖИТТЯ

Етапи надання медичної допомоги пораненому на полі бою розписані похвилинно

стор. 13

«ДИНАМО» ПРОДОВЖУЄ ВИСТУПИ В ЛІЗІ ЧЕМПІОНІВ

Чемпіон України — київське «Динамо» вперше за останні 16 років подолало групову стадію Ліги чемпіонів

стор. 14

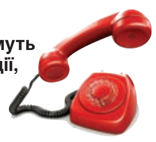
ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

«ГАРЯЧА» ТЕЛЕФОННА ЛІНІЯ «НАРОДНОЇ АРМІЇ»

З метою інформування військовослужбовців Збройних Сил України та членів їхніх сімей про найбільш актуальні питання життєдіяльності українського війська, медичного забезпечення військовослужбовців у Центральному друкованому органі Міністерства оборони України «Народна армія» 14 грудня проводитиметься «гаряча» телефонна лінія за участю керівництва Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України.

Чекаємо ваших дзвінків у вказаний день з 16:00 до 17.30 за телефонами: (044) 489–50–06, (098) 639–88–58.

Читачі, які з певних причин не матимуть можливості зателефонувати до редакції, можуть завчасно надіслати свої запитання електронною поштою: n_army@army.kiev.ua

«ГОЛОВНЕ — НАМ ВДАЛОСЯ ЗУПИНИТИ ВОРОГА»

У клубі Кабінету Міністрів України представники уряду відзвітували про рік своєї діяльності

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак

Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак під час публічного звіту уряду зазначив, що Збройні Сили України готові до непередбачуваних дій бойовиків на Донбасі.

СИСТЕМА ЕЛЕКТРОННИХ ЗАКУПІВЕЛЬ У МІНОБОРОНИ ДОЗВОЛИЛА ЗАОЩАДИТИ ПОНАД 176 МЛН ГРН ДЕРЖАВНИХ КОШТІВ

— Головне — це те, що нам вдалося зупинити ворога. Армія відновлена, — зауважив генерал армії України Степан Полторак та додав, що за минулий рік Збройні Сили України відновили свою боєздатність, набули бойовий досвід, оперативну спроможність, технічну оснащеність, забезпеченість для успішного виконання поставлених завдань із захисту України.

Також Міністр оборони повідомив, що затверджено Стратегію національної безпеки України та Воєнну доктрину України. На розгляді уряду перебуває Концепція розвитку сектору безпеки і оборони України. Спільно з іноземними експертами завершується опрацювання Стратегічного оборонного бюлетеня України, Державної цільової оборонної програми розвитку озброєння та військової техніки на період до 2020 року, інших стратегічних документів з реформування Збройних Сил України. Адміністративна угода, підписана між Міністерством оборони України та Європейським оборонним агентством, надала юридичні підстави для укріплення оборонного співробітництва України з країнами-членами ЄС.

ПРИЙНЯТО НА ОЗБРОЄННЯ 17 СУЧАСНИХ ЗРАЗКІВ ОЗБРОЄННЯ І ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ

Також було зазначено, що рішенням Президента України затверджено військово-адміністративний та оперативно-стратегічний поділ території України, яким закріплено повноваження та відповідальність органів військового управління відповідно до нових загроз.

— У межах реформування Збройних Сил набрали нових спроможностей Генеральний штаб, командування видів Збройних Сил, чотири оперативні та три повітряні командування. Створено чітку структуру системи управління Збройними Силами, завершується формування Об'єднаного оперативного штабу. Удосконалюються організація й підготовка високомобільних десантних військ, — зазначив генерал армії України Степан Полторак.

Також Міністерство оборони планує до кінця 2015 року сформувати командування Сил спеціальних операцій, бойові здібності яких виявлятьсянаступного року.

У межах реформування обороноздатності країни завершується створення єдиного реєстру військовозобов'язаних. 2016 року військкомати будуть реформовані в єдині центри обслуговування військовослужбовців. Нині сформовано 138 нових військових комісаріатів.

Також керівник оборонного відомства повідомив, що до військ поставлено близько 3,5 тисяч одиниць озброєння та понад 401 тисячу одиниць ракет і боєприпасів.

— Зокрема 18 модернізованих літаків та вертольотів, 5 одиниць безпілотних авіаційних комплексів, понад 30 одиниць бронетанкового озброєння, 600 одиниць автомобільної техніки та 625 одиниць тепловізійних засобів спостереження та прицілювання, — розповів генерал армії України Степан Полторак.

Прийнято на озброєння 17 сучасних зразків озброєння і військової техніки. З початку проведення антитерористичної операції відновлено та відремонтовано понад 34 тисячі одиниць озброєння і військової техніки. Зокрема 33,3 тисячі одиниць ОВТ Сухопутних військ, 837 одиниць техніки Повітряних Сил, зокрема 84 літаки, 44 вертольоти.

У ході реформування системи матеріально-технічного забезпечення запроваджено сім пілотних проектів у сфері закупівель, управління державними підприємствами, речового та продовольчого забезпечення, харчування військовослужбовців, а також забезпечення їх житлом. На розгляді в Кабінеті Міністрів України знаходиться проект Концепції реформування системи забезпечення військовослужбовців житлом.

За словами Міністра оборони України, власним житлом було забезпечено понад 1300 сімей військовослужбовців. А грошову компенсацію за належне їм житло цього року отримають близько 200 сімей військовослужбовців.

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ ПЛАНУЄ ДО КІНЦЯ 2015 РОКУ СФОРМУВАТИ КОМАНДУВАННЯ СИЛ СПЕЦІАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЙ

Система електронних закупівель, запроваджена в Міністерстві оборони, дозволила прискорити процедури торгів та заощадити понад 176 млн грн державних коштів.

Серед пріоритетних завдань на 2016 рік Міністр оборони назвав зміцнення системи ППО, розвиток інфраструктури ВМС, збільшення кількості військовослужбовців за контрактом, переоснащення Збройних Сил, забезпечення військовослужбовців житлом та підвищення рівня грошового забезпечення.

Вадим КОВАЛЬОВ

ЩЕ ОДИН КРОК НА ШЛЯХУ ДО ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Підписано Адміністративну угоду між Міністерством оборони України та Європейським оборонним агентством, яка сприятиме залученню нашої країни до проведення європейських досліджень і розробки технологій у сфері оборони.

У Брюсселі під час зустрічі Міністра оборони України генерала армії України Степана Полторака з Верховним представником ЄС із закордонних питань та політики безпеки Федерікою Могеріні було підписано Адміністративну угоду між Міністерством оборони України та Європейським оборонним агентством, повідомляє Управління комунікації та преси МО України.

— Підписання угоди — черговий важливий крок на шляху до європейської інтеграції України, — зазначив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак. — Це дозволить створити юридичні підстави для практичного співробітництва України з країнами-членами ЄС в оборонній сфері, а також надасть можливість долучитися до відповідних програм та проектів агентства.

Нині, коли Україна припинила військово-технічне співробітництво з Російською Федерацією, зазначена угода є важливою складовою виконання програм Міноборони у сфері військово-технічного співробітництва.

Угода сприятиме залученню України до проведення європейських досліджень і розробки технологій у сфері оборони.

ІНТЕРЕС НАТО ДО УКРАЇНИ НЕ ЗНИКАЄ

У межах візиту до Штаб-квартири НАТО Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак зустрівся із заступником Генерального секретаря НАТО Александром Вершбоу, повідомляє Управління комунікації та преси МО України.

Пан Вершбоу, зокрема, зазначив, що ця зустріч повинна бути черговим спростуванням поширюваної інформації, нібито інтерес НАТО до України зникає.

Генерал армії України Степан Полторак розповів про стратегічне бачення реформ керівництвом нашої держави та оборонного відомства та роботу, що ведеться у напрямку подальшого реформування української армії відповідно до стандартів НАТО.

Своєю чергою заступник Генерального секретаря НАТО Александр Вершбоу зазначив, що Україні слід не ностальгувати за старими часами, а впевнено й цілеспрямовано йти вперед.

Александр Вершбоу запевнив українську сторону в готовності й надалі надавати суттєву практичну підтримку Україні в реалізації її амбітних завдань та забезпечувати політичну підтримку зусиллям нашої держави у встановленні миру на Донбасі.

ЩО НАЙБІЛЬШЕ ЛЯКАЄ РОСІЮ

Про це та своє бачення ситуації в Україні розповів віце-президент США Джозеф Байден народним депутатам під час виступу у Верховній Раді України

«Якщо Росія виконає свою частину угод, українська влада має виконати свої зобов'язання — прийняти Конституційні зміни і провести вибори на Донбасі», — зазначив віце-президент США та додав, що подальші затягування щодо виборів на Донбасі неприпустимі. При цьому необхідно забезпечити повний доступ для ЗМІ, українські політичні партії повинні мати право конкурувати на виборах, потрібно створити умови для повної та безперешкодної роботи спостерігачів місії ОБСЄ. При цьому американський політик зазначив, що виконання Мінських угод усіма сторонами забезпечить відновлення суверенітету України та запевнив, що США й надалі будуть фінансово підтримувати Україну.

Окрім цього, Джозеф Байден висловив упевненість, що у разі проведення виборів на Донбасі місцеві жителі підтримають Україну.

«Люди вирішать, а я впевнений, вони вирішать, що хочуть залишитися у складі України, що вони українці в першу чергу. Саме це лякає Росію, саме це лякає Путіна», — сказав чиновник і звернувся до жителів Сходу України: «Також я хочу прямо звернутися до народу Донбасу. Альтернатива тому, про що я сказав, — це продовжувати жити під сепаратистськими бандитськими злочинцями. Це не те майбутнє, яке хочуть українці для своїх дітей».

Також Джозеф Байден наголосив на активній боротьбі з корупцією.

«Корупція відбирає ресурси в народу, вона не допускає розвитку економіки. Коли Росія намагається підірвати стабільність і суверенітет України, використовуючи інструменти корупції, надзвичайно важливо для України не дати цього зробити», — зазначив американський політик.

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

СЦЕНАРІЇ ПОВЕРНЕННЯ ДОНБАСУ ТА КРИМУ

Фахівці Національного інституту стратегічних досліджень при Президентові України порівнюють повернення Донбасу та Криму зі спринтерською та стаєрською дистанціями. При цьому жодні марафони виключені, адже в часових межах вони означатимуть — «ніколи»

Вирішення цих нагальних питань залежить не тільки від України або тих, хто проживає на її окупованих територіях.

— Не можна забувати, що Україна вмонтована у геопростір та втягнута у збройний конфлікт. На превеликий жаль, на строки повернення та відродження Донбасу і Криму безпосередньо впливають рішення, що приймаються у Кремлі, — зазначив директор Національного інституту стратегічних досліджень, доктор технічних наук, професор, академік НАН України Володимир Горбулін, презентуючи монографію «Донбас і Крим: ціна повернення», підготовлену науковцями інституту. При цьому чимало експертів та політологів переконані, що Донбас та Крим не мають майбутнього в Росії. Це добре розуміє й сама Росія. Доводиться чекати, що це зрозуміють і жителі окупованих територій.

— Але допоки на окупованих територіях знаходяться російська окупаційна армія, спецслужби та маріонетковий режим, повернення цих територій неможливе, — зазначає Володимир Горбулін. — Тому на сьогодні всі зусилля мають бути зосереджені на головному напрямі — змусити Росію піти з Донбасу та Криму.

За підрахунками фахівців, збитки від анексії Криму перевищили 1 трлн 200 млрд гривень. У Криму залишилися великі промислові підприємства, значна частка виноробної галузі, риболовецького флоту, великих втрат зазнали банківська та наукова сфери, оборонно-промисловий комплекс тощо. За час неоголошеної війни Україна втратила близько 20% економічного потенціалу. Тільки енергетичний комплекс України, що традиційно використовує вугілля з Донбасу, втратив половину шахт. На підконтрольній Україні території працюють лише 24 зі 150 шахт. Постраждала і транспортна інфраструктура, що становить близько 5 млрд гривень збитків.

Крім того, дуже болючою стала втрата контролю над понад 400 км ділянки державного кордону з РФ, через який сьогодні на окуповані території з Росії йдуть основні потоки експорту і бойовиків, і зброї.

ДОНБАС ТА КРИМ НЕ МАЮТЬ МАЙБУТНЬОГО В РОСІЇ. ЦЕ ДОБРЕ РОЗУМІЄ Й САМА РОСІЯ. ДОВОДИТЬСЯ ЧЕКАТИ, ЩО ЦЕ ЗРОЗУМІЮТЬ І ЖИТЕЛІ ОКУПОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ

На переконання фахівців інституту, повернення під контроль України нині окупованих територій Донбасу може відбуватися за трьома базовими сценаріями, які мають умовні назви «хорватський», «молдавський» та «німецький». Перший, жорсткий, сценарій передбачає відсутність будь-яких компромісів з окупантами та звільнення окупованих територій у ході силової операції. Серед позитивних результатів такого сценарію фахівці відзначають реальну військову перемогу над агресором, можливість притягнення до відповідальності винних за скоєне осіб та встановлення своїх правил на звільнених територіях.

— Негативними наслідками можуть стати витрати на відновлення регіонів, різке загострення відносин з Росією та можлива втрата підтримки всіх союзників України, — зазначає Володимир Горбулін.

Наступний, «молдавський», сценарій можливий як результат компромісу з маріонетковим режимом, коли відбувається його часткова легалізація, встановлюються правила співіснування і занурення в нескінченний процес зближення сторін у численних переговорних форматах.

— У цьому випадку військові дії справді можуть бути зупинені. Таке рішення буде вітатися і Європейським Союзом, і США, і Росією. І навіть можна очікувати фінансової допомоги на відновлення Донбасу, зокрема від Франції та Німеччини, — зазначив директор НІСД. Однак, на переконання експертів, у цьому випадку конфлікт насправді може перетворитися на внутрішньоукраїнський та спричинити внутрішньополітичну кризу влади.

За третім варіантом, «німецьким», Україна об'єднується волею народу в результаті переосмислення причин розколу і набуття спільних цінностей, відновлення політичної та культурної єдності, що створює серйозні передумови для переговорного процесу щодо Криму. Проте фахівці зазначають, що реалізація схожого сценарію в Німеччині тривала майже півстоліття, але в Україні це може відбутися значно швидше.

Повернення окупованого Криму до складу України також цілком можливе. Зокрема, експерти пропонують чотири сценарії реалізації цього проекту.

— Часто ми сприймаємо втрату Криму доволі емоційно. Однак для того, щоб наші дії заради його повернення були спрямовані на досягнення реального результату, вони мають бути раціональними, — зазначив Володимир Горбулін.

Перший сценарій — «реконкіста» або відновлення територіальної цілісності військовим методом.

— Зараз цей сценарій видається малореалістичним через явну військову перевагу Росії. Але за декілька років ситуація може змінитися. Тим паче варто пам'ятати, що потужний військовий потенціал Росії на півострові фактично не має тилу, отже, вразливий, — заявив директор інституту.

Другий сценарій — «народна війна». На думку експертів, на сьогодні цей сценарій, з огляду на блокаду Криму з боку активістів, вже має часткову реалізацію. При цьому основну роль може відіграти громадська дипломатія й активність громадян на всій території України.

— Суспільство повинно усвідомити необхідність повернення Криму та мати впевненість, що цього можна досягнути, — наголошують автори монографії.

Третій сценарій — «мирна реінтеграція через демонстрацію власного позитивного прикладу». Зокрема, йдеться про зростання добробуту жителів материкової України, що змусить жителів Криму принаймні задуматися про повернення до України. Адже анексію Криму ніхто й ніколи не визнає, тож жодних об'єктивних передумов для покращення там економічної ситуації просто немає.

Четвертий сценарій — «дипломатична реінтеграція».

— Пошук цього сценарію — за столом переговорів на найвищих рівнях світової політики, — зазначив Горбулін. — Рішення кримського питання лежить у площині довгострокових стратегій.

На переконання фахівців, Україна — не перша країна, яка в результаті військової агресії втратила частину своєї території. Однак історія знає і чимало прикладів повернення раніше втрачених територій у лоно материнських держав.

Вадим КОВАЛЬОВ

Віце-президент США Джозеф Байден у Верховній Раді України

«РОСІЯ — ОКУПАНТ. САНКЦІЯМ — БУТИ»

У XXI столітті країни не можуть «перекроювати кордони силою». На цьому наголосив віце-президент США Джозеф Байден, виступаючи перед народними депутатами у Верховній Раді України.

«Росія порушила правила і продовжує порушувати їх. Сьогодні Росія окупувала незалежну українську територію. Я хочу чітко сказати: Сполучені Штати Америки не визнавали й ніколи не визнають спроби Росії анексувати Крим», — укотре зазначив американський політик.

За словами віце-президента США, Америка та Європа зараз об'єдналися у своїх зобов'язаннях накласти жорсткі санкції на Росію.

«Поки існує російська агресія, доти ціна, яку платить Москва, продовжуватиме зростати... Брехлива пропаганда, що поширюється Кремлем у спробі підірвати довіру до України і рішучість Європи, не спрацює», — зазначив Джозеф Байден.

УРОКИ ВІЙНИ:

ЯК ЗМІНЮЄТЬСЯ СИСТЕМА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ У НАЦІОНАЛЬНІЙ АКАДЕМІЇ СУХОПУТНИХ ВІЙСЬК З ПОЧАТКОМ АТО

На розширеному засіданні колегії оборонного відомства (у жовтні 2015 року) Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак, зокрема, зазначив, що участь Збройних Сил України у проведенні антитерористичної операції на Сході нашої держави показала, що значна частина офіцерів не лише тактичного, а й оперативно-тактичного та оперативно-стратегічного рівнів, які пройшли навчання у вищих військових навчальних закладах, не завжди були готові своєчасно приймати необхідні вірні рішення у складних умовах.

За його словами, аби виправити цю ситуацію, насамперед мала спрацювати система підготовки офіцерів, необхідно було оперативно переглянути програми навчання, провести атестування науково-педагогічних працівників вищих військових навчальних закладів. І тому Міністр оборони вкотре наголосив на необхідності активізації реформування військових ВНЗ. У контексті порушеної проблеми глава військового відомства позитивно оцінив лише колектив Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, який очолює генерал-лейтенант Павло Ткачук. Оцінюючи роботу решти керівників військових ВНЗ, Степан Полторак, зокрема, зазначив: «...Вимушений констатувати, що деякі керівники не відчувають загроз, не відчувають необхідності реформуватися, створювати нові умови і змінювати підходи до навчання. Звертаюсь до вас — це перший тест на відповідність обійманим посадам». А ще додав, що весь керівний склад вищих навчальних закладів має пройти через зону проведення антитерористичної операції, безпосередньо беручи участь у плануванні та веденні бойових дій. Начальниками кафедр, їхніми заступниками, старшими викладачами та викладачами мають бути тільки учасники АТО.

Газета «Народна армія» уважно слідкуватиме, як активно, а головне, наскільки ефективно реформуються військові ВНЗ. Перший наш матеріал на цю тему про досвід реформування підготовки офіцерів у Національній академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, кузні офіцерів для найчисельнішого виду Збройних Сил України. Про це «Народній армії» розповів начальник академії генерал-лейтенант Павло Ткачук.

— Павле Петровичу, отримати позитивну оцінку діяльності академії від Міністра оборони, безумовно, надзвичайно приємно. Але, знаючи вас і ваш колектив, переконаний, ви не зупинитесь на досягнутому. Навпаки, це спонукатиме вас до активної креативної діяльності задля створення найбільш ефективної системи підготовки офіцерів з урахуванням викликів часу та передового іноземного досвіду.

— Академія — органічна складова Збройних Сил і не є відокремленою від завдань, що виконуються військом. Ми й надалі докладатимемо максимум зусиль, аби про наш виш говорили, як про потужну кузню підготовки висококласних офіцерських кадрів.

На чому ґрунтуються мої переконання? У колективу дійсно великий потенціал, і закладався, гартувався він навіть не вчора. Зроблю невеличкий екскурс. Очевидь, не всі знають, як у часи нищення українського війська вдалося зберегти військовий інститут у Львові, а згодом на його базі створити видовий виш. Тоді ми перемогли передусім тому, що вчасно й вміло поєднали традиції вітчизняної військової школи з тогочасними досягненнями в підготовці офіцерських кадрів військово-навчальних закладів провідних країн світу.

При цьому непросто було як відмовитися від старого і дати дорогу новому, так і зберегти, як ми кажемо, золотий фонд кадрів, не допустити руйнації навчально-матеріальної бази, а навпаки — модернізувати її і впровадити таку систему навчання, яка б дійсно забезпечила підготовку висококласних спеціалістів.

З початком збройного протистояння на Сході України ми відразу розпочали переводити виш, так би мовити, на «воєнні рейки». Ми добре усвідомлювали, що мусимо оперативно вносити корективи в навчальні програми з урахуванням досвіду АТО. Я вдячний підлеглим за розуміння моїх вимог щодо трансформації навчального процесу в умовах війни.

— Знаю, що довелося приймати непрості кадрові рішення, оновлюючи науково-педагогічний склад вишу…

Начальник Національної академії сухопутних військ ім. гетьмана П. Сагайдачного генерал-лейтенант Павло Ткачук

— Це був вимушений і справедливий крок. Ми відмовилися від викладачів, які мали недостатні морально-ділові якості, які не змогли адаптуватися до динамічних процесів трансформації підготовки військових фахівців. Відтак дали «зелене світло» бойовим офіцерам, які брали участь в АТО, пройшли горнило афганської війни чи служили в миротворчих місіях у «гарячих» регіонах світу.

Аналізуючи на початку антитерористичної операції дії командирів підрозділів, ми констатували, що вони не завжди приймали вірні рішення на виконання бойового завдання. На це зреагували відповідні структури оборонного відомства, Генерального штабу ЗС України, і до всіх вищих військових навчальних закладів надійшли матеріали з аналізом застосування військових частин та підрозділів під час АТО, конкретними рекомендаціями щодо використання в навчальному процесі набутого бойового досвіду.

Також на вченій раді академії ми постановили, що для узагальнення досвіду АТО потрібна обов'язкова присутність викладацького складу, офіцерів-командирів видового вишу, Міжнародного центру миротворчості та безпеки, 184-го навчального центру безпосередньо в зоні збройного протистояння. Адже одна річ, коли рекомендації надходять «згори», і зовсім інша, коли конкретне бачення щодо підсилення навчального процесу викристалізовується в районі бойових дій.

КУРСАНТИ АКАДЕМІЇ ВСІХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ПРОХОДЯТЬ СПЕЦІАЛІЗОВАНІ КУРСИ БОЙОВОГО ВИЖИВАННЯ ВОЇНА, МІННОЇ БЕЗПЕКИ ТА ПРОТИДІЇ САМОРОБНИМ ВИБУХОВИМ ПРИСТРОЯМ

Тому наші офіцери і сьогодні перебувають у зоні АТО на посадах командирів, начальників штабів, служб, офіцерів структур по роботі з особовим складом тощо. Після повернення з відряджень вони складають звіти, готують методичні, рекомендаційні матеріали, виступають перед колективами кафедр, навчальних підрозділів. У такий спосіб ми отримуємо об'єктивну оцінку не лише того, що відбувається на Донбасі, але й нашої роботи з підготовки фахівців. Ми напрацьовуємо такий необхідний нам бойовий досвід, ціна якому — життя і перемога!

— Павле Петровичу, а наскільки оперативно вдається вам коригувати навчальні програми з урахуванням бойового досвіду АТО?

— Ми з певною періодичністю переглядаємо графіки навчального процесу, при цьому акцент робимо передусім на практичній складовій. Все це відбувається з урахуванням не лише конкретних рекомендацій відповідних структур оборонного відомства, Генерального штабу ЗС України, але й досвіду офіцерів командної ланки, науково-педагогічних працівників, які відряджаються в зону АТО. Саме узагальнення досвіду бойових дій наповнює навчальний процес курсантів конкретикою.

Після повернення наших офіцерів із зони збройного протистояння за результатами їхньої роботи були внесені зміни та доповнення, наприклад, у систему первинної військово-професійної підготовки курсантів. У підготовці курсантів механізованих та танкових підрозділів удосконалено методики формування навичок з ведення контрзасадних дій, контрснайперської боротьби, стрільби з озброєння бойових машин і танків на великі відстані.

А майбутні офіцери-артилеристи вивчають нині прийоми та способи підвищення мобільності дій підрозділів на полі бою, нові види вогню артилерії, способи досягнення точності ударів ракетних військ та вогню артилерії з урахуванням сучасних засобів розвідки та підготовки даних для завдання ударів.

Ми запровадили курс коригувальника вогню артилерії в підготовку курсантів механізованих та танкових підрозділів.

Курсанти академії всіх спеціальностей проходять спеціалізовані курси бойового виживання воїна, мінної безпеки та протидії саморобним вибуховим пристроям.

— Чи свідчить внесення усіх цих та інших змін у процес підготовки офіцерів про те, що ви позбулися багатьох стереотипів та стандартів радянської школи?

— Ми передусім відмовилися від жорсткої централізації ведення бойових дій бойовими підрозділами. Поясню: раніше, приміром, у батальйоні планувалося застосування підпорядкованих підрозділів фактично включно до механізованого відділення. Сьогодні ж кожному командиру надається певна свобода і саме він приймає рішення та відповідає за результати бою.

Такій самостійності й навчаємо майбутніх командирів взводів. Тепер вони знають, що це їхня прерогатива приймати рішення, від яких залежить успішне виконання бойового завдання. При цьому з боку «верхів» — жодного тиску, диктату щодо бойового порядку, системи оборонних рубежів, позицій. За них відповідає командир підрозділу.

Курсантам надається самостійність у підготовці та прийнятті рішень. Багатоваріантність при прийнятті рішень на ведення бойових дій дозволяє вибрати один із кращих варіантів застосування свого підрозділу.

Від того, як навчений конкретний солдат, командир взводу, як діє конкретний підрозділ, багато в чому залежить кінцевий результат виконання бойового завдання. Потрібно усвідомити, що вже немає суцільних фронтів. Кожний підрозділ веде мобільні бойові дії. Зважаючи на це, чим якіснішою буде підготовка первинної ланки офіцерського складу, тим більше шансів перемогти!

У цьому велику роль відіграє польова складова академії — Міжнародний центр миротворчості та безпеки, 184-й навчальний центр, які активно використовуються для вишколу майбутніх офіцерів, проведення відповідальних міжнародних навчань та тренувань, до яких залучаються курсанти.

— Павле Петровичу, гадаю, читачеві буде цікаво дізнатися, про що мріє начальник Національної академії?

— Про якнайшвидшу перемогу України в боротьбі за свою цілісність і незалежність. Щоб на нашій землі панували мир і спокій. А ще мрію про створення Форту «Гетьман Сагайдачний» на кшталт потужних центрів з підготовки військових фахівців усіх рівнів для видів ЗС США. Хочу вірити, що це буде потужний заклад на базі нашої академії, Міжнародного центру миротворчості та безпеки, 184-го навчального центру, Наукового центру Сухопутних військ, Військового коледжу сержантського складу, ліцею та інших військових формувань регіону, який забезпечуватиме Сухопутні війська ЗС України висококваліфікованими кадрами тактичної та оперативно-тактичної ланки. Перші кроки в цьому напрямі вже зроблені!

Розмову записав Ігор МАХНО

Українські спецпризначенці мають стати основою майбутніх Сил спеціальних операцій

ТРИ «МОДЕЛІ» ССО,

АБО СПЕЦІАЛЬНІ ВАРІАНТИ ДЛЯ СИЛ СПЕЦОПЕРАЦІЙ

Навесні нинішнього року Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак анонсував створення в Україні у складі Збройних Сил України Сил спеціальних операцій (ССО). Нині ці плани почали набувати практичних обрисів. На сьогодні вже функціонують частини та підрозділи, які можуть стати основою цих сил, а також продовжується розбудова відповідного органу управління у складі Генерального штабу ЗС України

Саме створення ССО у структурі українського війська, безсумнівно, є об'єктивно необхідним. Тим паче, коли проти нашої країни ведеться так звана «гібридна війна» і відбувається «повзуча» агресія сусідньої держави. Роль та значення ССО в таких умовах стрімко зростають, і їх важко переоцінити.

Водночас у ході реалізації планів щодо створення ССО необхідно враховувати нинішні умови в нашій державі, а також чітко уявляти головні цілі та призначення створюваної структури. Окрім того, при цьому варто брати до уваги наявний світовий досвід щодо створення та діяльності такого роду частин та підрозділів. Інакше є ризик, що цей процес закінчиться створенням «інструменту», малопридатного для використання в реально існуючих сьогодні або в майбутньому умовах.

На сьогодні у світі є три так звані «моделі» створення та функціонування ССО. Але перш ніж їх розглянути, варто чітко усвідомити нинішні умови та фактори, які безпосередньо впливатимуть на процес створення ССО саме в Україні.

Якщо звести думку багатьох вітчизняних та закордонних експертів, які неодноразово висловлювались з цього приводу, можна виокремити зразу декілька таких факторів.

ЗС України й інші силові відомства держави нині повною мірою задіяні в комплексі заходів щодо відбиття зовнішньої агресії. Також і частини та підрозділи, які передбачається включити до складу ССО. Це означає, що процес створення ССО доведеться реалізовувати паралельно з їхньою безпосередньою участю у бойових діях.

Так само слід враховувати, що Україна на нинішньому етапі може дозволити собі вельми обмежені часові показники щодо створення ССО. Це ж стосується фінансових та ресурсних витрат на створення та забезпечення функціонування цієї структури. Тому в процесі створення ССО в Україні одним із вирішальних факторів і критеріїв стане, безперечно, співвідношення «вартість-ефективність», зокрема за такими показниками, як чисельність, структура, озброєння та оснащення майбутніх ССО.

Крім цього, слід враховувати, що у складі ЗС України вже є й успішно діють відповідні сили і засоби, здатні стати основою створюваних ССО.

У процесі створення ССО належить брати до уваги й готовність провідних країн світу надавати нашій державі та її Збройним Силам інструкторсько-методичну та іншу допомогу.

У СКЛАДІ ЗС УКРАЇНИ ВЖЕ Є Й УСПІШНО ДІЮТЬ ВІДПОВІДНІ СИЛИ І ЗАСОБИ, ЗДАТНІ СТАТИ ОСНОВОЮ СТВОРЮВАНИХ ССО

Тож розглянемо ті три «моделі», які нині використовують у світі для створення та діяльності ССО в багатьох країнах.

Перша «модель» називається координаційною. І полягає вона в тому, що весь процес створення та діяльності ССО відбувається лише шляхом координації діяльності відповідних наявних частин та підрозділів через вже існуючий у межах загальної військової структури країни орган військового управління. При цьому всі дії тих чи інших частин ССО лише координуються органом військового управління, а їхнім безпосереднім управлінням займаються призначені в тому чи іншому випадку посадові особи.

На думку багатьох закордонних експертів з діяльності ССО, така «модель» може підійти і бути ефективною лише в разі необхідності координувати дії ССО в межах якогось воєнно-політичного союзу, блоку в тій чи іншій конкретній операції. За інших умов ця «модель» вважається найменш ефективною і по суті являє собою лише зміну способу підпорядкування.

Іншу «модель» можливо назвати «скороченим варіантом» або «кадрованими ССО». Її суть полягає в тому, щоб створити в реальності тільки Орган управління ССО, який би функціонував на постійній основі, а для виконання тих чи інших завдань і проведення операцій в кожному конкретному випадку йому в підпорядкування передавалися б відповідні сили і засоби зі складу вже наявних частин і підрозділів спеціального призначення (СпП) та інших родів і видів військ, наприклад, армійської авіації, ВТА або ВМС.

У разі реалізації цього варіанта питання матеріально-технічного постачання і забезпечення, професійної та морально-психологічної підготовки особового складу частин та підрозділів СпП залишилися б у сфері відповідальності командування вже розгорнутих та існуючих частин і підрозділів СпП, а також інших родів і видів військ.

Від їхнього командування вимагалися лише визначення та персоніфікація складу сил та засобів, які виділялися би в тому чи іншому випадку (природно, за погодженням у кожному випадку з органом управління ССО «під конкретне завдання»), а також реалізація пов'язаних з цим змін у процесі їхньої підготовки, озброєння і оснащення. Це значно простіше, швидше і дешевше зробити на основі вже розгорнутих і наявних у частинах і підрозділах СпП, інших родів і видів військ матеріально-технічної бази, систем забезпечення і логістики, програм навчання і підготовки, ніж створювати, розгортати і переписувати все з нуля у новій структурі.

Зважаючи на нинішні фінансово-ресурсні можливості України та обмеження в часі на створення вітчизняних ССО, цей варіант, безперечно, вартий уваги.

Третя «модель» (найбільш поширена у провідних країнах світу) створення ССО вважається повномасштабною, так званою повною або автономною.

Суть цього варіанта полягає в тому, що створюється принципово нова структура з повним або частковим включенням до її складу вже наявних частин і підрозділів СпП, а також визначаються їхні завдання і призначення сил і засобів з інших родів і видів військ.

У цьому випадку всі пов'язані з цим і перелічені в попередньому варіанті зміни відповідному органу управління ССО доведеться проводити практично самостійно.

Природно, це буде довше і дорожче. Досить уявити собі вартість і тривалість створення і розгортання нової системи базування і дислокації ССО, створення відповідної специфіки саме ССО, системи підготовки та навчання особового складу, його матеріально-технічного та логістичного забезпечення, особливо при включенні до їхнього складу сил і засобів не тільки з частин і підрозділів СпП, але й з інших родів і видів військ.

Разом з тим слід визнати, що даний варіант на відміну від попереднього має чимало «високопозитивних» властивостей. У цьому випадку буде значно спрощена система управління ССО, що, безсумнівно, додасть їй ефективності. Окрім того, рівень взаємодії «складових частин» ССО, їхня оперативність дій помітно зростуть (діють у межах єдиної структури, під єдиним командуванням як у період практичного виконання завдань, так і під час підготовки до таких...). Неабияк підвищується рівень конспірації та ефективності дотримання режиму таємності (що вельми важливо для ССО). Сам процес підготовки, оснащення та озброєння ССО стає адаптованішим до їхніх реальних потреб і запитів. Це ж стосується питань їхніх МТЗ і логістики.

Безумовно, питання визначення структури, чисельності, озброєння і оснащення майбутніх ССО треба насамперед визначати, відштовхуючись від переліку цілей і завдань, які ставлять або будуть ставити в майбутньому перед ними воєнно-політичне керівництво країни, і спираючись на професійну думку фахівців.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

«КРИЛАТІ ПІХОТИНЦІ» СТАНУТЬ «ШТУРМОВИКАМИ», АБО ЧОМУ ЗМІНЮЮТЬСЯ УКРАЇНСЬКІ ВДВ...

Посилення десантних підрозділів важким озброєнням — запорука успіху їх бойового застосування в АТО

Нещодавно, розповідаючи про сутність змін, які нині відбуваються у вітчизняному війську під впливом досвіду їхньої участі в антитерористичній операції (АТО) на Сході нашої країни, у своїй статті на сторінках нашого видання начальник Генерального штабу — Головнокомандувач ЗС України генерал армії України Віктор Муженко серед іншого торкнувся і змін у високомобільних десантних військах (ВДВ).

Зокрема він зазначив: «Значних удосконалень зазнала й оргштатна структура високомобільних десантних військ. До штату аеромобільних частин було введено танкові та самохідні артилерійські підрозділи. Сформована нова бригада ВДВ, яка повністю готова до бойового застосування. Найближчим часом планується посилити всі аеромобільні бригади ударними підрозділами та довести їхню бойову спроможність до рівня десантно-штурмових».

Отже, сьогодні можемо цілком впевнено стверджувати, що українські ВДВ набувають принципово нового вигляду і принципово нових можливостей у сфері свого бойового застосування.

Цей процес трансформації вітчизняних ВДВ став предметом досить жвавого обговорення в середовищі військових експертів як в Україні, так й за кордоном. Дехто категорично висловлювався про недоцільність включення до складу десантних з'єднань важкого озброєння. Мовляв, у такому разі десант просто перестане бути таким…

Тож, безперечно, було б вельми корисно для наших читачів спробувати розібратися в тих мотивах та причинах, які й запустили цей процес трансформації аеромобільних бригад українського війська у десантно-штурмові з'єднання, аби скласти власне уявлення про доцільність або недоцільність таких кроків.

За світовими стандартами десант зазвичай відносять до так званої категорії «легкої» піхоти, головною особливістю якої є її здатність до перекидання повітрям на значну відстань (передусім за лінію фронту, лінію зіткнення з противником). Головним призначенням цих військ зазвичай є високомобільні рейдові дії або навпаки — захоплення та утримання певних рубежів та районів території з метою повної або часткової дезорганізації бойових порядків противника чи завдання поразки в глибині його оперативного шикування.

Тобто організаційно-штатна структура цих частин та підрозділів, їхнє озброєння, оснащення, системи управління, логістики, забезпечення та бойові спроможності зазвичай «сконструйовані» таким чином, щоб забезпечити перекидання їх до місць бойового застосування повітрям як найбільш швидким і мобільним засобом на достатньо велику відстань (не плутати із методом висадки, який може бути парашутним або посадковим). Більше того, виходячи із головного призначення цих військ, вони також зазвичай повинні забезпечувати спроможність цих частин та підрозділів вести успішні бойові дії у відриві від головних сил, у тилу противника, за лінією фронту. Тобто, якщо цю думку висловити простіше, вся «конструкція» (від озброєння та оснащення до оргштатної структури) цих військ повинна бути максимально «мобільною», легкою і не громіздкою, а головне — авіатранспортабельною…

ВЕСТИ ВДАЛЕ ПРОТИБОРСТВО З ВАЖКООЗБРОЄНИМ СУПРОТИВНИКОМ, КОЛИ МАЄШ НА ОЗБРОЄННІ ДЕСАНТНИЙ ВАРІАНТ САУ «НОНА» АБО НАВІТЬ ЛЕГКОБРОНЬОВАНІ БМД ЧИ БТР, М'ЯКО КАЖУЧИ, ВАЖКО

А тут… танки та важка артилерія. І дійсно, одна річ перекинути літаком військово-транспортної авіації кілька американських легких бронеавтомобілів типу «Хамві», і зовсім інша — перекинути Т-80 вагою понад 40 тонн із 125-мм гарматою зі стволом, що зовсім не є вантажно-зручним для основного літака сучасної української ВТА Іл-76. Тут потрібні справжні велетні — Ан-124 «Руслан» або навіть Ан-225 «Мрія». Більше того, навіть якщо нам вдасться перекинути 1–2 або навіть 5–6 танків у тил противника, то вони все одно там «погоди не зроблять». Докорінним чином змінити співвідношення вогневої потужності на користь десанту вони в порівнянні з тими силами та засобами, які у своєму тилу матиме противник, навряд чи зможуть.

Тоді чому ж сьогодні українське військове керівництво все ж таки вдалося до таких кроків?

Відповідь на це запитання є простою та зрозумілою. Коротко її можна позначити відомою абревіатурою — АТО. Саме так, адже досвід і практика використання частин та підрозділів українських ВДВ у антитерористичній операції, а також реальні умови її проведення спонукали наше військове керівництво до такого роду змін. Посилення бойових можливостей частин та з'єднань ВДВ шляхом включення до їхнього складу важкого озброєння, зокрема танків, у цьому сенсі є цілком логічним та зрозумілим.

Нагадаємо, що успішне використання частин та з'єднань ВДВ у їхньому «класичному», як у підручнику, варіанті можливе лише за наявності головної умови — повного або часткового (на визначеній ділянці та маршруті прольоту літаків ВТА) панування в повітрі. Треба тут акцентувати увагу на слові «ПОВНОГО», тобто такого, коли противник абсолютно неспроможний чинити ефективний опір перекиданню ваших військ повітрям у заданий район. За всіх інших умов їх спіткає доля тих, хто летів у Іл-76, збитому бойовиками з ПЗРК над летовищем Луганська 14 червня минулого року…

Саме після цього випадку стало зрозуміло, що використання українського десанту класичним «повітряним» засобом є доволі ризикованим. Більше того, після цих подій стало відомо, що завдяки зусиллям путінського «воєнторгу» бойовики озброїлися різноманітними засобами ППО, причому в достатній кількості. Серед них були й досить потужні, щоб вести боротьбу з повітряними цілями на значних висотах та швидкостях. Підтвердженням того стали випадки з ураженням українських бойових та військово-транспортних літаків у зоні АТО, а потім і трагедія з малайзійським пасажирським Боїнгом-777.

Тому бойове застосування українського десанту в зоні АТО стало можливим виключно у вигляді ведення наземних бойових дій звичайним «піхотним» засобом. А ось тут українські десантники зіткнулися з певними проблемами. Адже проросійські бойовики отримали й чималу кількість важкого озброєння — танки, бойові броньовані машини, різноманітну артилерію.

Тому вести вдале збройне протиборство з важкоозброєним супротивником в умовах, коли маєш на озброєнні максимум десантний варіант 120-мм САУ 2С9 «НОНА», колісні БТРи, мобільні ЗУ-23–2, встановлені на вантажівках або навіть легкоброньовані БМД-2 чи БТР-Д та 82-мм або навіть 120-мм міномети було, м'яко кажучи, важко. Противник мав можливість нищити частини та підрозділи українського десанту своєю вогневою потужністю.

Доводилось або обирати такі форми та методи бойового застосування десанту, коли ця перевага противника у вогневій потужності зводилась нанівець (наприклад, раптові рейди по його тилах, швидкі штурмові дії у населених пунктах, на окремих вузлах його оборони та низку інших), або посилювати десантні підрозділи важким озброєнням, придаючи їм звичайні механізовані, танкові та артилерійські частини і підрозділи.

Нинішній крок українського військового командування щодо введення до штату десантних з'єднань та частин підрозділів важкого озброєння, зокрема танків та артилерії, має виправити таке становище. Принаймні результати бригадних навчань у ВДВ свідчать про це. Тож поки немає можливості десантуватися, українські десантники перекваліфікуються на «штурмовиків»…

Костянтин МАШОВЕЦЬ

За допомогою механізованих мостів, понтонно-мостових платформ вдень і вночі здійснювалась переправа техніки та особового складу

У бригадно-тактичних навчаннях було задіяно понад три тисячі військових, близько 400 одиниць автомобільної та бронетанкової техніки

ДЕСАНТУРА АТАКУЄ З ХОДУ

Армія може перебувати лише в двох станах: або вести бойові дії, або готуватися до війни. І чим більше часу солдат проводить на полігоні, чим інтенсивніші бойові навчання без спрощень, без обмежень у боєприпасах, тим більше в нього шансів вижити і перемогти на передовій. Тому на наших військових полігонах останні півтора року гаряче незалежно від дня тижня чи пори року.

Наприкінці листопада на полігонах Херсонської та Миколаївської областей проводилися бригадно-тактичні навчання. Особовий склад однієї з бригад високомобільних десантних військ ЗС України за півтора тижня подолав та «пропахав» понад тисячу кілометрів. Воїни-десантники прибували до району зосередження з різних регіонів країни комбінованим способом — залізничним транспортом, за допомогою авіації та своїм ходом. Спочатку розташувалися на Херсонщині, а згодом висунулися на Миколаївщину, де скували резерви умовного противника, знищили його опорні пункти та зайняли оборону на визначеному рубежі.

Поточного року це було вже сьоме бригадно-тактичне навчання підрозділів ВДВ. За всі роки незалежності України такого інтенсивного ритму підготовки «крилаті піхотинці» не знали.

У нещодавніх бригадно-тактичних навчаннях ВДВ були задіяні понад три тисячі військових, близько 400 одиниць автомобільної та бронетанкової техніки, значна кількість артилерії, реактивні системи залпового вогню, засоби протиповітряної оборони, літаки та гелікоптери Повітряних Сил та армійської авіації, надводні сили ВМС України, а також інші придані десантникам підрозділи Сухопутних військ.

Південь України зустрів «крилатих піхотинців» несприятливими кліматичними умовами. Погода немов спеціально ставила перед нашими воїнами додаткові перешкоди та перевіряла їх на стійкість та вміння виживати в умовах, дуже наближених до бойових.

Ранок, обід, вечір, ніч… Все змішалося, і солдати та офіцери вже майже не розрізняли захід сонця від його сходу. Їм доводилось працювати у полі в будь-який час доби та лише зрідка по декілька годин відпочивати в нагрітих «буржуйками» наметах або кунгах посеред поля. Звісно, десантники робили все за правилами воєнного мистецтва: налагодили системи охорони та оборони, замаскували техніку, обладнали фортифікаційні споруди, провели інженерну розвідку району зосередження, встановили міни та зробили проходи у мінно-вибухових загородженнях умовного противника й розгорнули пости повітряного спостереження.

«Блакитні берети» провели тактико-спеціальні навчання з бойовою стрільбою, відпрацювали вогневі завдання з ураження цілей противника, встановлюючи рухомий та нерухомий загороджувальний вогонь та підвищуючи бойовий вишкіл в управлінні вогнем артилерії й відбитті удару противника з повітря… Всі чекали на час «Ч»…

Невдовзі сигнал надійшов. Противник місцями вклинився в оборону українських військових на відстань від 5 до 15 км. Його подальший наступ було зупинено ударами авіації та вогнем артилерії. Але, зважаючи на стан бойового та логістичного забезпечення «бойовиків», ризик відновлення ними атакуючих дій залишався великим. І саме в цій непростій ситуації необхідно було швидко діяти особовому складу аеромобільної бригади на чолі з полковником Євгеном Мойсюком.

Комбригу було поставлене завдання здійснити наступ на ворожі позиції з висуванням з глибини. Це був складний шлях наших десантників незнайомою, важкопрохідною місцевістю для виходу на визначені рубежі для подальшого здійснення атаки з ходу. Ускладнювало завдання на марші десантникам й те, що їм довелося подолати на техніці кілька річок.

ПОТОЧНОГО РОКУ ЦЕ БУЛО ВЖЕ СЬОМЕ БРИГАДНО-ТАКТИЧНЕ НАВЧАННЯ ПІДРОЗДІЛІВ ВДВ. ЗА ВСІ РОКИ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ ТАКОГО ІНТЕНСИВНОГО РИТМУ ПІДГОТОВКИ «КРИЛАТІ ПІХОТИНЦІ» НЕ ЗНАЛИ

Під час навчань десантники активно діяли у взаємодії з підрозділами інших родів та видів військ. Отже, вони змогли в тактичному вимірі швидко подолати річки Інгулець, Інгул, Південний Буг, форсувати річку Березань та вийти на визначені рубежі, зокрема й завдяки діям військово-інженерних спеціалістів та військових моряків. Перші на чолі з полковником Сергієм Глущенком за допомогою механізованих мостів, понтонно-мостових платформ вдень й вночі здійснювали їхню переправу. А другі під керівництвом капітана 2 рангу Андрія Куриленка в цей час виконували завдання з вогневого прикриття підрозділів ВДВ, проводили підводну протидиверсійну оборону та аерозольне маскування шляхом задимлення місцевості. Працювала й ППО ВДВ, здійснюючи прикриття від ударів повітряного противника в ході маршу та переправ.

Невдовзі після того, як десантники прибули у визначений район, розпочалася завершальна фаза навчань.

Стояла холодна, оповита мокрим туманом, безмісячна ніч. Вітер пронизував наскрізь, під ногами — грудки бруду. Тієї ночі особовому складу аеромобільної бригади було не до сну.

За активною й завершальною фазою навчань особисто спостерігали начальник Генерального штабу — Головнокомандувач ЗС України генерал армії України Віктор Муженко та командувач ВДВ генерал-майор Михайло Забродський

Годинник показував близько третьої ночі. Штатні та придані підрозділи бригади вже зайняли заздалегідь підготовлені вогневі позиції. Сигнал надійшов, напрямок головного удару був визначений. Запрацювала різного калібру ствольна артилерія, від потужного шквального вогню з «Градів» затремтіла земля, небо розсікала авіація, завдаючи ударів по об'єктах противника, виконували свої завдання наші системи ППО, знищуючи ворожі повітряні цілі.

Бій уночі — це взагалі найскладніший вид бою, але він є і найбільш ефективним, адже противник не чекає нападу, тож зберігається фактор несподіваності. В даному випадку він спрацював. Спрацював і тому, що десантники до атаки належно підготувалися. І після проведення потужної артилерійської та авіаційної підготовок, проблення проходів в мінно-вибухових загородженнях вони на світанку перейшли до стрімкого наступу з ходу.

Подолавши останні в ході навчань близько 20 км та здійснивши форсування річки Березань, «крилаті піхотинці» скували резерви та знищили на передньому краї опорні пункти противника, прорвали його передній край, пройшли через бойові порядки механізованих підрозділів, відновили раніше втрачене тактичне положення та, змусивши ворога відступити, вийшли на визначені рубежі оборони.

«Я задоволений тим, як особовий склад поставився до виконання покладених на нього завдань. У складних погодних умовах десантники успішно виконали великий обсяг роботи на незнайомій місцевості та в кінцевому підсумку вийшли на лінію зіткнення з противником і прорвали його оборону», — коротко підсумував навчання командувач ВДВ. А ще він наголосив на важливій складовій маневрів у сенсі відпрацювання елементів міжвидової взаємодії з військовими моряками та Повітряними Силами, які діяли як в інтересах «крилатих піхотинців», так і для імітації вогневих ударів з боку умовного противника.

Дещо виснажені фізично за час навчань десантники переважно поверталися з Миколаївщини не в ППД, а знову в польові табори, на опорні пункти та блокпости в зону АТО, де тривають збройні провокації з боку ворога.

В'ячеслав ДІОРДІЄВ.
Фото Руслана ЛІННИКА

ФІНАНСОВІ РЕАЛІЇ ВІЙСЬКА

Це була одна з тих «гарячих» телефонних ліній, коли читачі газети нашому гостеві — заступнику директора Департаменту фінансів Міністерства оборони України Сергію Виннику не дали жодної паузи між телефонними дзвінками. За півтори години дзвінки на «гарячу» лінію надходили безперервно. Напередодні її проведення в редакції «Народної армії» чимало вітчизняних ЗМІ повідомили зі слів високопосадовців про заплановане підвищення з наступного року грошового забезпечення військовослужбовців. І це викликало «гарячі» запитання наших читачів. Наскільки збільшаться виплати цікавилися контрактники, офіцери та їхні дружини, військові пенсіонери, та ті, хто тільки планує укласти контракт з Міноборони.

Світлана К., журналіст, м. Київ:

— На який оборонний бюджет розраховує українське військо наступного року та чи можуть сподіватися наші військові на підвищення грошового забезпечення, а військові пенсіонери на підвищення пенсій?

— Відповідно до вимог Воєнної доктрини та рішення Ради національної безпеки і оборони України видатки на оборону мають становити не менше 3% валового внутрішнього продукту щороку. Це близько 68 млрд гривень. Аби відповісти на реальні загрози незалежності нашої держави, слід укомплектувати військо новітнім і справним озброєнням та технікою, суттєво збільшити грошове забезпечення військовослужбовців. Останнє завдання особливо важливе, інакше годі й говорити про підвищення престижу військової професії та мотивацію на проходження військової служби. 2015 року на грошове забезпечення військовослужбовців спрямовано 19,2 млрд гривень.

У Міністерстві оборони підрахували: мінімальна потреба оборонного відомства на 2016 рік становить 57 млрд гривень. Із них 12 млрд необхідно спрямувати на розвиток озброєння й техніки, 3,2 млрд — на підготовку Збройних Сил. Фонд грошового забезпечення та заробітної плати на 2016 рік пропонується збільшити до 29 млрд гривень.

Слід дочекатися ухвалення Верховною Радою України головного фінансового документа країни, щоб точніше відповісти на ваше запитання.

Володимир С., військовослужбовець, м. Львів:

— У нашій частині припинили індексувати грошове забезпечення. Наскільки це правомірно?

— В умовах обмеженого фінансового ресурсу на виплату грошового забезпечення протягом 2015 року Міністерством оборони України перш за все здійснювалися виплати щомісячного грошового забезпечення, винагород за участь в АТО та розрахунки зі звільненими військовослужбовцями.

Відповідно до вимог Закону України «Про індексацію грошових доходів населення» (з урахуванням змін, внесених Законом України від 28.12.2014 № 76-VIII) виплата індексації грошового забезпечення військовослужбовцям здійснювалася в межах наявного фінансового ресурсу Міноборони після здійснення вищезазначених виплат.

Виплату належної військовослужбовцям суми індексації планується здійснити до кінця 2015 року.

Дмитро П., військовослужбовець строкової служби:

— Чув, що держава виплачує матеріальну допомогу військовослужбовцям строкової служби у розмірі двох мінімальних заробітних плат. Чи мають право на цю виплату строковики весняного призову?

— Постановою КМУ від 12.08.2015 № 587 «Про затвердження Порядку виплати грошової допомоги громадянам України, які призиваються на строкову військову службу» встановлено виплату допомоги громадянам України, які призиваються на строкову військову службу, в розмірі двох мінімальних заробітних плат.

Виплата здійснюється військовими комісаріатами на підставі наказів військових комісарів. Допомога виплачується лише військовослужбовцям, які призвані до війська на строкову службу з 15 серпня цього року.

Петро Н., працівник Збройних Сил України:

— У якому розмірі виплачується заробітна плата працівникам бюджетної сфери, які беруть участь у забезпеченні проведення антитерористичної операції?

— Працівникам Збройних Сил України заробітна плата підвищується на 50 відсотків за фактичні дні перебування безпосередньо в районах проведення АТО за умови наявності підтвердних документів — посвідчення про відрядження, витягу з наказу керівника антитерористичної операції (керівника сектору) по стройовій частині про прибуття (вибуття) до (зі) складу сил та засобів, які залучаються та беруть безпосередню участь в АТО. Виплата здійснюється за місцем основної роботи працівника.

Петро С., мобілізований військовослужбовець, м. Київ:

— Відомі факти небойових втрат серед військовослужбовців Збройних Сил України. Які виплати передбачені в цих випадках, в яких розмірах, який порядок їхнього оформлення?

— Порядок оформлення документів у випадках небойових втрат такий же, як і у випадках загибелі військовослужбовців під час ведення бойових дій. Виплата грошової допомоги в разі загибелі військовослужбовця здійснюється членам сім'ї у розмірі 500-кратного прожиткового мінімуму для працездатних осіб (з 1 вересня поточного року — 689 тис. гривень). Але якщо за результатами розслідування причин загибелі військовослужбовця встановлено, що він перебував у стані алкогольного або наркотичного сп'яніння чи причиною смерті стало самогубство або смерть настала під час скоєння злочину, виплату допомоги в цих випадках законодавством не передбачено.

Микола С., військовий пенсіонер:

— З 1 січня 2016 року набуває чинності Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо питань пенсійного забезпечення». Чи торкнуться ці зміни військових пенсіонерів?

— Ні. Прийнятий закон не передбачає масового перерахування пенсій, а лише проведення її доплати за минулий час в окремих випадках її невірного нарахування з вини державних органів. Слід зазначити, що чинна редакція передбачає перерахування та доплату пенсії тільки за 12 місяців. З 1 січня 2016 року перерахування пенсії, що не було здійснене з вини органів Пенсійного фонду України та/або державних органів, які видають довідки для перерахування пенсії, проводиться з дати виникнення права на нього без обмеження строком.

Сергій В., учасник АТО:

— Чи має право військовослужбовець-учасник АТО на отримання грошової допомоги на оздоровлення і в яких обсягах?

— Грошова допомога на оздоровлення є обов'язковою виплатою, яка відповідає розміру місячного грошового забезпечення без урахування винагород. З липня 2014 року ця допомога виплачується незалежно від надання військовослужбовцям щорічної основної відпустки.

Микола Григорчук, старший прапорщик, смт Десна:

— Я — військовий пенсіонер, маю вислугу більше 20 років. 1 лютого був мобілізований до війська і направлений для проходження військової служби до навчального центру на посаду інструктора. Чи збільшиться розмір пенсії після демобілізації?

— При демобілізації ви отримаєте у військовій частині грошовий атестат і довідку про грошове забезпечення за останній період служби. Ці документи ви маєте надати до військового комісаріату за місцем проживання. У зв'язку зі збільшенням вислуги років вам здійснять перерахування пенсії в управлінні Пенсійного фонду України за місцем проживання. Згідно із Законом України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби та деяких інших осіб», якщо розмір перерахованої пенсії буде нижчим за розмір нинішньої, ви маєте право отримувати її в попередній сумі.

Нагадую, що під час вашого нинішнього перебування на військовій службі за призовом за мобілізацією нарахування і виплата вам пенсії не припиняється.

Сергій Кінаш, військовослужбовець контрактної служби, м. Вінниця:

— Чи планують, а якщо так, то коли, виплачувати грошову компенсацію за піднайом житла військовослужбовцям-контрактникам?

— Такий проект у Міноборони підготовлений, він є частиною програми підвищення соціальних стандартів для військовослужбовців контрактної служби. Зокрема, для врегулювання деяких питань житлового забезпечення військовослужбовців та членів їхніх сімей розроблено проект Закону України «Про внесення змін до статті 12 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей», яким передбачається запровадження норм щодо надання військовим частинам права на оренду житла для військовослужбовців рядового, сержантського і старшинського складу, які проходять військову службу за контрактом та не забезпечені житловими приміщеннями, або за бажанням військовослужбовців виплачувати їм грошову компенсацію за піднайом (найм) житлового приміщення. У даний час цього потребують більше 36 тисяч військовослужбовців вказаних категорій.

Зараз проект закону знаходиться на погодженні в центральних органах виконавчої влади.

Олег Очанов, демобілізований, м. Миколаїв:

— Весною 2014 року я був призваний на військову службу під час мобілізації, а 1 березня 2015 року звільнився у зв'язку з демобілізацією. Місяць тому я добровільно повернувся на службу і підписав контракт. Чи маю я право на отримання одноразової грошової допомоги при підписанні контракту?

На фото (зліва-направо): головний редактор «Народної армії» полковник Роман Драпак, заступник директора Департаменту фінансів Міністерства оборони України Сергій Винник, полковник Олександр Клим та підполковник Максим Синчук

— 14 травня 2015 року Кабінет Міністрів України прийняв постанову № 406 «Про внесення змін до пункту 6 Постанови Кабінету Міністрів від 7 листопада 2007 року №1294 « Про упорядкування структури та умов грошового забезпечення військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу та деяких інших осіб».

Пункт 6 Постанови був доповнений підпунктом 10 такого змісту: «Одноразову грошову допомогу військовослужбовцям, які призвані на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, у разі їх прийняття на військову службу за контрактом, виплачувати у таких розмірах: особам рядового складу — вісім мінімальних заробітних плат, сержантського і старшинського складу — дев'ять мінімальних заробітних плат, особам офіцерського складу — десять мінімальних заробітних плат».

Вказана виплата стосується тільки тих військовослужбовців, які були призвані на військову службу за призовом під час мобілізації та під час цієї служби були прийняті на військову службу за контрактом. Таким чином ви не маєте права на отримання даної одноразової грошової допомоги.

Сергій Ч., лейтенант:

— Влітку цього року я був мобілізований до війська. Під час проходження військової служби отримав захворювання, згодом військово-лікарська комісія визнала мене непридатним до військової служби з виключенням із військового обліку. Чи маю я право на отримання матеріальної допомоги при звільненні у зв'язку з захворюванням?

— Виплата одноразової грошової допомоги передбачена статтею 16 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» та постановою КМУ від 25 грудня 2013 № 975. Вам передбачено виплату допомоги лише у разі встановлення МСЕК інвалідності, пов'язаної з проходженням військової служби. Розміри одноразових грошових допомог наведені у таблиці.

Документи для призначення допомоги на осіб, звільнених із військової служби, оформлює військовий комісаріат за місцем проживання.

Олексій Савельєв, військовослужбовець за контрактом:

— Я був призваний на військову службу за контрактом 2013 року. За цей час я двічі змінив місце служби. За останнім місцем служби я отримав підйомну допомогу, а за попереднім — ні. Як і коли виплачується підйомна допомога, і чи не втратив я право на виплату підйомної допомоги за попереднім місцем служби?

— Згідно з «Інструкцією про порядок виплати військовослужбовцям Збройних Сил України підйомної допомоги», затвердженої Наказом Міністра оборони України № 370 від 22.10. 2001 року, особам офіцерського складу, прапорщикам (мічманам) та військовослужбовцям рядового, сержантського і старшинського складу, які проходять військову службу за контрактом, що переїхали до нового місця служби з одного населеного пункту в інший у зв'язку з призначенням на посади або зміною постійної дислокації військової частини (підрозділу) до місця постійної дислокації військової частини або підрозділу зі зміною місця проживання, виплачується підйомна допомога в розмірі місячного грошового забезпечення, але не більше, ніж за два переїзди протягом календарного року.

Отже, якщо ви фактично змінили місце проживання при призначені на посаду по першому місцю служби, то маєте право на отримання підйомної допомоги та повторно звернутись до військової частини із документами, які підтверджують факт вашого переїзду та зміну місця проживання.

Володимир К., військовослужбовець, м. Київ:

— Чи маю я право як учасник бойових дій на додаткову пільгову відпустку в особливий період?

— Законодавством України з питань соціального захисту різних пільгових категорій передбачене як пільга надання додаткових відпусток. Так, на додаткову відпустку зі збереженням заробітної плати строком 14 календарних днів на рік мають право й учасники бойових дій (п.12 статті 12 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»).

При цьому слід зазначити, що відповідно до частини третьої статті 10 Закону України «Про відпустки» загальна тривалість щорічних основної та додаткових відпусток не може перевищувати 59 календарних днів.

Але в особливий період зазначені відпустки надаються лише працівникам. Зокрема, згідно з пунктами 17–19 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» в особливий період з моменту оголошення мобілізації до часу введення воєнного стану або до моменту прийняття рішення про демобілізацію військовослужбовцям надаються такі відпустки:

- щорічні основні відпустки;
- канікулярні відпустки курсантам (слухачам) вищих військових навчальних закладів;
- відпустка військовослужбовцям строкової служби 10 календарних днів;
- відпустки за сімейними обставинами та з інших поважних причин із збереженням грошового забезпечення тривалістю не більше 10 календарних днів;
- відпустки військовослужбовцям-жінкам у зв'язку з вагітністю та пологами, для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, а в разі, якщо дитина потребує домашнього догляду, тривалістю, визначеною в медичному висновку, але не більше, як до досягнення нею шестирічного віку;
- відпустки у зв'язку з хворобою або для лікування після тяжкого поранення за висновком (постановою) військово-лікарської комісії.

Надання військовослужбовцям в особливий період інших видів відпусток припинено.

«Гаряча» телефонна лінія Департаменту фінансів Міністерства оборони України: (044) 271–12–56.

Записали Тетяна МОРОЗ, Віктор ШЕВЧЕНКО, Дмитро ГАМАШ

Одноразова грошова допомога у разі загибелі (смерті) або каліцтва військовослужбовців, військовозобов'язаних та резервістів, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори.
(розраховується у кратному розмірі від прожиткового мінімуму на одну працездатну особу (з 1.09.2015 — 1378 грн)

У разі загибелі (смерті)	У разі поранення (контузії, травми або каліцтва) під час виконання обов'язків військової служби	У разі інвалідності під час виконання обов'язків військової служби	У разі інвалідності під час проходження військової служби (постанова КМУ №975)
500-кратний розмір прожиткового мінімуму на 1 працездатну особу 689 тис. грн (1378 грн х 500)	у % від 70-кратного розміру прожиткового мінімуму (від 96,5 тис. грн) для строкової служби у % від 50-кратного розміру прожиткового мінімуму (від 68,9 тис. грн)	І група — 250-кратний розмір прожиткового мінімуму 344,5 тис. грн ІІ група — 200-кратний розмір прожиткового мінімуму 275,6 тис. грн ІІІ група — 150-кратний розмір прожиткового мінімуму 206,7 тис. грн	І група — 120-кратний розмір прожиткового мінімуму 165,4 тис. грн ІІ група — 90-кратний розмір прожиткового мінімуму 124,0 тис. грн ІІІ група — 70-кратний розмір прожиткового мінімуму 96,5 тис. грн

«ОВОД»-ТРАНСФОРМЕР

Фахівці ДП «Житомирський бронетанковий завод» можуть перетворити вантажівки радянського зразка на броньований автомобіль різних варіацій: десантний, транспортний, медичний, ремонтний, штабний

Після презентації на виставці «Зброя та безпека-2015» транспортного автомобіля «Отаман» на базі шасі ГАЗ-66 зі встановленим комплектом броньованих модулів швидкого монтування «Овод» у багатьох засобах масової інформації було чимало критики на адресу розробника цієї машини — ДП «Житомирський бронетанковий завод». Приміром, великої критики зазнала площа модуля управління: бійцю зі зростом 1,8 метра і більше неможливо було поміститися за кермом машини. Тому її конструктори вже підвищили висоту кабіни. Загалом конструкція «Овода» зазнала значних змін у порівнянні з виставковим варіантом машини. За словами житомирян, зважаючи на потенціал та універсальність «Овода», є чимало варіацій його вдосконалення.

Начальник інженерного центру ДП «Житомирський бронетанковий завод» Сергій Громов розповів про принципово новий перспективний концепт створення легкоброньованої техніки, аналогів якій немає у світі в масовій кількості. Це і є основною ідеєю конструкторів, адже підприємство може виробити за рік більше тисячі комплектів броньованих модулів швидкого монтування. Зважаючи на велику кількість шасі ГАЗ-66, ЗІЛ-131, Урал-375, МАЗ у військах, «Овод» може в короткі строки поповнити автопарки військових частин. Крім того, його можна встановлювати на шасі імпортного виробництва із заміною старих двигунів на нові дизельні.

За словами Сергія Анатолійовича, після зняття з вантажівки кабіни і кузова на встановлення модуля управління (замість кабіни) та функціонального модуля (замість кузова) витрачається не більше години. Житомирці фактично будь-яку стареньку вантажівку можуть перетворити на броньований автомобіль різних варіацій: десантний, транспортний, медичний, ремонтний, штабний тощо. Крім того, на «Овод» можна встановлювати різноманітне озброєння залежно від завдань. Я звернув увагу на одну важливу опцію машини. Сидіння десанту можуть трансформуватися у спальні місця та за потреби використовуватися як ноші для поранених.

Шляхом застосування навісного комплекту бронювання загальною вагою близько 200 кг кулестійкість корпусу підвищується до третього рівня стандарту STANAG-4569. У такий спосіб забезпечується захист машини від бронебійних куль калібру 7,62х51 АР і 7,62х54R БР-32 із 30-метрової дистанції. Підкладка бронекорпусу на основі армованих волокон знижує заброньову дію вражаючих елементів і при пробитті броні заважає утворенню потоку вторинних осколків.

Слід додати, що комплект броньованих модулів швидкого монтування «Овод» має можливість дообладнання в кабіні та десантному відсіку автоматних та кулеметних амбразур, уніфікованих із тими, що застосовуються на бронетехніці.

Розробники «Овода» розповіли, що конструктивно продумали встановлення на машині восьми принципово різних бойових модулів. Наприклад, бойового модуля «Штурм» з 30-мм гарматою, гранатометом, ПКТ, ПТКР; самохідної зенітної установки; самохідних мінометів (82 мм або 120 мм) тощо.

Автомобіль «Отаман» на базі шасі ГАЗ-66 із встановленим комплектом «Овод»

ТТХ автомобіля «Отаман»	
Вага	7,5 т
Екіпаж	командир та водій
Десант	12 осіб
Довжина, ширина, висота (мм)	5400, 2300, 2680
Кліренс	315 мм
Мін. радіус повороту	9,5 м
Двигун Hyundai D4DB	дизель
Потужність	130 к.с.
Ємність паливних баків	загалом 220 л
Середня витрата палива	16–18 л/100 км
Запас ходу по паливу	1200 км
Макс. швидкість руху по шосе	95 км/год.
Глибина броду, що долається	1 м
Кут підйому	31 градус

Також серед додаткових опцій, які може запропонувати ДП «Житомирський бронетанковий завод» для комплектації «Овода», є встановлення навігаційного комплексу «Базальт-3003», засобів розвідки тощо.

Микола ФЕДОРКІВ

НОВАЦІЇ НА ЛІНІЇ ВОГНЮ

НАЙБЛИЖЧИМ ЧАСОМ СТРІЛЕЦЬКИЙ АРСЕНАЛ НАШОГО ВІЙСЬКА МОЖЕ ЗМІНИТИСЯ

Найбільш масовою індивідуальною зброєю в усіх силових відомствах нашої країни на сьогодні залишаються пістолет Макарова, автомат Калашникова в різних модифікаціях (від АК-47 до АКС-74 та АКСУ-74) та СГД, тобто зброя радянської розробки і радянського ж виробництва. Чимало експертів говорять, що ця зброя є вже певною мірою застарілою. Адже зараз вимоги до індивідуальної стрілецької зброї військовослужбовця та її стандарти суттєво змінилися. Ті показники, які за радянських часів вважалися прийнятними, сьогодні вже не відповідають сучасним реаліям ближнього бою як за тактико-технічними характеристиками, так і з позицій технології. Тому нинішня українська «штатна» зброя, безперечно, старішає.

Звичайно, відразу й повністю замінити застарілу стрілецьку зброю на нову дуже важко. Та вже сьогодні українські військові дедалі частіше отримують окремі зразки «нестандартного» озброєння як вітчизняного виробництва, так і з-за кордону, які за своїми ТТХ відповідають сучасним вимогам.

VPR-308

Насамперед це снайперські гвинтівки, а також індивідуальна зброя ближнього бою (штурмові гвинтівки, пістолети) та інші елементи одиночного озброєння бійця. Наприклад, деякі українські підрозділи спеціального призначення мають на озброєнні українські снайперські гвинтівки — VPR-308/338, «Форт-301», який виготовляє вінницьке «НВО «Форт», а також штурмові гвинтівки «Форт-221» і «Форт-224» також українського виробництва.

Та про все по черзі. VPR-308 та VPR-338 — фактично перші снайперські гвинтівки українського виробництва, проте вони не є клоном моделі снайперської зброї світових виробників. Їх виготовляють на заводі «Маяк», що в Києві, на замовлення ДК «Укроборонпром».

Снайперська гвинтівка VPR-338 призначена для ураження малорозмірних цілей на відстані до 1300 м і матеріальних об'єктів (радіостанцій середньої потужності, літаків і вертольотів на стоянці) на відстані 1500 м. Гвинтівка має ручне перезаряджання. Її вага без патронів становить 9,8 кг, при цьому вона забезпечує темп стрільби в 15 пострілів за хвилину. Окрім того, що гвинтівка VPR-308 відрізняється калібром, вона ще й значно легша (близько 7 кг) та має меншу прицільну дальність — 900 м.

В українських гвинтівках реалізовано низку нових для України конструктивних рішень. До прикладу, в них використовується рейка Пікатіні двох типів (коротка та довга), яка рухається вперед-назад. Вона дозволяє встановити широку номенклатуру обладнання, яке зазвичай використовується разом із гвинтівкою. Для зручності передбачена установка коліматора під 45 градусів разом зі снайперським прицілом. Річ у тім, що при стрільбі на великі дистанції снайперу дуже важко переключитися на вогонь по цілях, які раптово з'являються на малих відстанях і при цьому швидко рухаються. Саме для цього в новій українській гвинтівці передбачений коліматор.

Також в українських гвинтівках відповідно до сучасних вимог ергономіки встановлений пристрій регулювання приклада за довжиною та висотою біля щоки. Крім того, для точного прицілювання й зменшення похибки при стрільбі реалізований винос сошки вперед майже під кінець ствола. І що важливо — наші гвинтівки дійсно мають високу точність стрільби.

Чимало стрілецької зброї, яку нині використовують в зоні АТО, модернізовано за відомою схемою «буллпап». Це передусім модернізований радянський «калаш» під назвою «Вепр».

Цей варіант модернізації розроблений ще 2003 року і порівняно зі звичним АК-74 має багато переваг. Він на чверть довжини коротший за АК-74, легший за нього на 200 грамів та стріляє вдвічі густіше (завдяки особливостям конструкції при стрільбі чергами на відміну від АК-74 не задирає ствол уверх праворуч). Також «Вепр» оснащений коліматорним прицілом (це дозволяє досягнути достатньої точності ураження стрільцем навіть із невисоким рівнем підготовки). Не менш важливо, що він є зручним як для тих, хто стріляє правою, так і для тих, хто стріляє лівою рукою. Зараз «Вепр» використовують у деяких спецпідрозділах.

Також нещодавно окремі підрозділи Збройних Сил України почали отримувати на озброєння новітню штурмову гвинтівку «Форт-221» та її укорочену версію «Форт-224». Ця штурмова гвинтівка, яка є ліцензійною копією ізраїльського Tavor (TAR-21), виробляється у Вінниці.

«Форт-224»

Вона є однією з найсучасніших штурмових гвинтівок у світі й також зроблена за схемою «буллпап» — коли магазин з набоями знаходиться позаду рукоятки зі спусковим гачком (пістолетної рукоятки). Таке рішення дозволяє зменшити загальні габарити зброї та подовжити ствол, що значно підвищує її точність. Окрім того, приклад гвинтівки розміщений на одній осі зі стволом, а центр маси зміщений ближче до плеча бійця, це дозволяє вести надточну стрільбу навіть довгими чергами. Для зручності військовослужбовці мають змогу переобладнувати гвинтівки для лівші. Також завдяки рейкам RIS є можливість кріплення сучасних коліматорних прицілів, а також іншого обладнання.

Для «Форт-221» як штатний використовується натовський набій 5,56х45, який за багатьма показниками кращий за вітчизняний 5,45х39. Правда, конструкція «Форт-221» передбачає заміну частин зброї для використання набоїв різних калібрів, зокрема і 5,45х39. Сьогодні ця зброя поставляється передусім підрозділам Сил спеціальних операцій, а в подальшому нею планують озброїти десантників та розвідників.

«Форт-17»

Замінити ж у майбутньому пістолет Макарова теж може українська розробка — «Форт-17», удосконалена модель пістолета «Форт-12». Цей пістолет оснащений модульною задньою частиною рукоятки, що дозволяє підганяти її під руку стрільця. Також у ньому на рамці під стволом є інтегральна направляюча типу Picatinny, яка уможливлює встановлення ліхтаря або лазера. Завдяки цьому «Форт-17» став значно легшим і дешевшим, за пістолет «Форт-12». Магазин у ньому розрахований на 15 патронів (9х18 мм) або на 16 (9х17 мм).

Роман ВУС

12,7-ММ СНАЙПЕРСЬКА ГВИНТІВКА З ДШК

Харківські волонтери переробили кулемет ДШК на потужну снайперську гвинтівку. Робота тривала кілька місяців. Розробники вважають, що досягли оптимального рішення.

— Нашому війську бракує снайперських гвинтівок великої потужності. Це вже третя генерація гвинтівки, спуск перенесений на приклад, з'явився задній монопод, що покращує точність, налаштування. Також змінилася конструкція дульного гальма-компенсатора, що зменшує віддачу і підвищує кучність стрільби, — розповіли волонтери.

Військові вважають, що в даного виду зброї хороші перспективи. При цьому гвинтівка калібру 12,7 мм протягом декількох секунд може бути трансформована в кулемет, що робить цю зброю універсальною.

— Новації не вдарили по ефективності цієї зброї. Під час стрільби у фронтову проекцію БТРа з відстані півтора кілометра чергою з трьох патронів два лягають влучно. Словом, нарешті досягнуто її оптимальної конструкції, — додали волонтери.

Роман ТУРОВЕЦЬ

Ізраїльські військові психологи у Києві. В центрі Мікі Дорон, справа — доктор Руві Рожель

ПСИХОЛОГИ ДОПОМАГАЮТЬ ПЕРЕМАГАТИ

І В БОЮ, І ПІСЛЯ ВІЙНИ

Психологи з Ізраїлю, яких вважають одними із кращих у світі, навчають українців боротися з бойовими психологічними травмами та посттравматичними стресовими розладами

Під час Другої світової війни від бойових стресів постраждав 1 мільйон американських військових. Під час війни у В'єтнамі безповоротні психологічні втрати американців становили 7 осіб на кожну 1000 військовослужбовців. У період збройного протистояння Ізраїлю й Лівану 9% ізраїльських солдатів і офіцерів були виведені зі строю через психологічну нестійкість і втрату бойової активності. Під час військового конфлікту в Кувейті загальні психологічні втрати іракських військовослужбовців після масованих бойових ударів американської авіації протягом лише перших 3 діб становили: в регулярній армії — 45%, серед ополченців — 70%. Ця статистика наслідків бойових дій у різних гарячих точках світу, наведена під час нещодавньої науково-практичної конференції з проблем подолання посттравматичних стресових розладів (ПТСР) учасників війни на Сході України, доводить необхідність використання світового досвіду в цій сфері.

За оцінками українських експертів, через анексію Криму, бойові дії на Сході України нині посттравматичними стресовими розладами можуть страждати до 600 000 наших громадян, серед них — військовослужбовці, члени їхній сімей, біженці зі Сходу країни та Криму. Однак, як свідчить іноземний досвід, головною групою ризику є учасники бойових дій. Переважна більшість їх потребують кваліфікованої допомоги психологів як у період боїв, так і після повернення до мирного життя. Психологічно травмовані бійці мають високий рівень конфліктності та підвищену агресивність або, навпаки, повну апатію й низьку працездатність, і можуть стати алкоголіками чи наркоманами. Вони небезпечні для себе, своїх родин і суспільства.

«ІНКОЛИ В НАС ЗНІМАЛИ З ПОСАД НАВІТЬ КОМАНДИРІВ БАТАЛЬЙОНІВ ЗА ЇХНЮ ВІДМОВУ АБО НЕЗГОДУ ЇХНІХ ПІДЛЕГЛИХ СПІВПРАЦЮВАТИ З ПСИХОЛОГАМИ»

У липні цього року Міністерство оборони України зібрало міжнародну групу експертів з питань ПТСР, які зараз об'єднані у спеціальну міжнародну місію. Вона функціонує на постійній основі.

Посттравматичний стресовий розлад (ПТСР) — це важкий психічний стан, різновид неврозу, що виникає, наприклад, у результаті бойової психологічної травми на війні. Без допомоги психолога подолати його вкрай важко. Тому ризик переходу ПТСР у психічне захворювання в учасників АТО дуже високий.

На відміну від пострадянських країн, Ізраїль має величезний досвід боротьби з бойовими психотравмами. Під час науково-практичної конференції я поспілкувався з двома ізраїльськими фахівцями, які акцентували увагу на найефективніших методиках роботи.

Пан Мікі Дорон — нещодавній голова психологічної служби Армії оборони Ізраїлю, а нині очільник ізраїльської Асоціації сфокусованої терапії та член «Коаліції травми» цієї держави.

З Мікі я розмовляв після того, як сам у складі групи представників Збройних Сил України побував у шкурі його пацієнта. Дорон щойно закінчив майстер-клас для наших військових психологів. Навіть для присутніх офіцерів — кандидатів психологічних наук, які місяцями надавали кваліфіковану допомогу нашим бійцям у зоні АТО, урок ізраїльтянина був надзвичайно корисним. Поки вони обговорюють свої враження, я ставлю Мікі кілька запитань:

— Мікі, для багатьох наших військових сам термін ПТСР звучить не зовсім зрозуміло. Як би ви описали цей стан більш дохідливо?

— Поясню на власному прикладі. Свій перший стрибок з парашутом я зробив у тридцять років. Уже тоді мав чималий бойовий досвід, був психологічно загартований. Тому перед посадкою в літак я навіть не міг уявити, що стрибок може стати для мене проблемою. Коли я вже стояв у створі відчинених для виходу в повітря фюзеляжних дверей, мене «переклинило» — ноги просто відмовились зробити крок у простір. Як ви знаєте, у такому випадку зробити цей крок допомагають товариші — поштовхом у спину. Після приземлення я був фактично в шоковому стані, бо перед тим внутрішньо налаштовувався на стрибок і не міг повірити, що таке сталося саме зі мною. Кілька днів я був сам не свій. Мене все дратувало, я погано спав, не їв, не міг нормально працювати. Простими словами, я втратив здатність адекватно реагувати на природні речі. Розуміючи, що мій шок призвів до розладу, я звернувся за допомогою до колег, у нас це звичайна річ. І вже вдруге стрибнув без проблем.

— Ви кажете, що в ізраїльських військових візит до психологів — буденна справа. А в нашій армії це все ще незвично. Мені відомі випадки, коли солдати зі зброєю в руках не допускали на свої позиції навіть старших офіцерів-психологів, мотивуючи це тим, що вони не божевільні.

— Дуже знайома ситуація, в нас свого часу це також траплялося. Ніхто не застрахований від забобонів чи стереотипів, проте в армії з цим явищем слід рішуче боротися. Психологічний стан воїна має відповідати певним умовам, бо це — частина його боєготовності, боєздатності його підрозділу, ефективності на полі бою та адекватності в подальшому мирному житті. З сімдесятих років у Армії оборони Ізраїлю велася відповідна просвітницька діяльність, відбувалися зміни в організації роботи і штаті психологічних служб війська. Інколи в нас знімали з посад навіть командирів батальйонів за їхню відмову або незгоду їхніх підлеглих співпрацювати з психологами. Думаю, і ви скоро до цього дійдете, деякі речі слід просто ламати.

Іншим співрозмовником став заступник генерального директора Громадського центру профілактики стресу та член «Коаліції травми» Ізраїлю доктор Руві Рожель.

— Докторе, як мені відомо, ви у складі кількох міжнародних місій вивчали стан справ у боротьбі з бойовими психологічними травмами та посттравматичними стресовими розладами в українській армії. На вашу думку, чого нам зараз бракує?

— Рік тому ви розпочали роботу в цьому питанні майже з нуля, але я вражений вашими сьогоднішніми змінами й досягненнями. Наприклад, ви ввели у батальйонний штат офіцерів-психологів, це дуже правильний крок. Ще мені до душі робота Науково-дослідного центру гуманітарних проблем Міністерства оборони України в напрямі створення дієвої окремої армійської психологічної служби. Для прикладу: у психологічній службі Армії оборони Ізраїлю первинній психологічній допомозі навчені всі тактичні медики, по 2 офіцери-психологи працюють у батальйоні, а починаючи з рівня бригади, вже функціонують центри допомоги аж до клінічного. В результаті на кожного нашого спеціаліста припадає не більше 20 солдатів. А у вас поки що на одного психолога близько 200 військовослужбовців. Тому ваша робота зі створення служби не просто наблизить вас до стандартів армій НАТО. Завдяки грамотній діяльності окремої служби ви зможете зробити вашого солдата більш стійким і ефективним на полі бою і в повоєнному житті.

По закінченні конференції я поцікавився, як оцінюють її результати наші військові психологи, зокрема заступник начальника управління психологічного забезпечення Головного управління по роботі з особовим складом ЗС України полковник Едуард Литвиненко: «Я особисто оцінюю допомогу ізраїльтян найвищим балом. Ми доповнимо власні методики їхніми напрацюваннями. Інакше й бути не може, бо вони єдині у світі, хто протягом лише одного місяця повертає до строю 80% травмованих бійців».

Віктор ШЕВЧЕНКО

Дві головні поради військових психологів Ізраїлю українським військовослужбовцям:

- у жодному разі не нехтуйте допомогою військового психолога на фронті. Перша наша реакція на стрес завжди проста — ми або втікаємо від небезпеки, або боремося з нею, або кам'яніємо. Як правило, не дуже підготовлений солдат не може це контролювати, його мозок дає команду тілу на ту чи іншу дію автоматично. А психолог допоможе позбавитися першої та останньої реакцій — у бойових умовах солдат повинен діяти впевнено і грамотно;
- просіть допомоги у психологів для родин у тилу. Фахівці підтримають ваших рідних і підготують їх до вашого повернення в мирне життя. Це повернення буде непростим, бо війна вже змінила вас назавжди. Ніхто з нас не застрахований від психологічних розладів, які можуть виявитися навіть через роки.

ХВИЛИНИ, ВІД ЯКИХ ЗАЛЕЖИТЬ ЖИТТЯ

Етапи надання медичної допомоги пораненому на полі бою розписані похвилинно

Фактор часу є критичним моментом для виживання на полі бою. За новою Військово-медичною доктриною, проект якої нині перебуває на розгляді в Кабінеті Міністрів України, надання медичної допомоги бійцеві має відбуватися впродовж перших 10 хвилин після отримання поранення або травми. Процес втрати життєдіяльності під впливом травматичних факторів дуже швидкоплинний, тому заходи, вжиті протягом цього часу, найбільше впливають на прогноз виживання та на перебіг подальшого відновлення. Враховуючи це, перші 10 хвилин медичної допомоги ще називають «платиновими».

Новою Військово-медичною доктриною передбачається і принцип «золотої години», протягом якої слід забезпечити евакуацію пораненого з поля бою в польовий госпіталь чи до найближчого медичного закладу. Для цього необхідне відповідне технічне забезпечення військових та медичних підрозділів.

Протягом подальших шести годин пораненого мають доставити до стаціонарного шпиталю в тилу.

У перші хвилини після поранення кваліфікована медична допомога на полі бою навряд чи буде доступна, тому все залежить від здатності та вміння пораненого надати самодопомогу, а також від готовності та навиків його побратимів надати першу долікарську допомогу. При цьому не обійтися без спеціального оснащення — індивідуальної аптечки, якою нині забезпечений кожен військовослужбовець на передовій.

В індивідуальній аптечці, затвердженій для застосування в українському війську, міститься 10 засобів. Це менше, ніж в іноземних аналогах. Наприклад, в індивідуальній аптечці першої допомоги бійця американської армії — 19 засобів, половину з яких можуть застосовувати лише досвідчені рятувальники. Проте вмісту української аптечки достатньо для надання медичної допомоги під час «платинових хвилин».

Визначення ознак життя та порядку надання першої допомоги пораненому проводиться за протоколом «критична кровотеча — дихальні шляхи — дихання — кровообіг». Тобто в перші хвилини після поранення слід якнайшвидше оцінити стан потерпілого і зупинити кровотечу з ран. Для цього застосовують кровоспинні засоби:

1. Джгут C.A.T. (від англ. Combat Application Tourniquet) або гумовий джгут Есмарха. Накладається при артеріальній кровотечі, при травматичній ампутації кінцівки зверху одягу вище рани. Незмивним маркером запишіть на турнікеті час «джгутування».

Важливо: бажано мати два турнікети — один в аптечці, другий на амуниції в однаковому місці для всіх бійців підрозділу. Турнікети мають бути розпаковані.

Для зупинки артеріальної кровотечі також можна використовувати трикутну хустку для накладення закрутки.

2. Перев'язувальний пакет у прогумованій оболонці (бандаж) з аплікатором для тиску на рану для зупинки більшості сильних, але не критичних кровотеч.

3. Засіб для хімічної зупинки кровотечі (гемостатичний бинт). Його використовують для тампонування рани, на яку неможливо накласти джгут (наприклад, кровотеча із пахвової ямки, ділянки паху або шиї).

Після зупинки кровотечі пораненого слід перевернути на бік чи на живіт, аби він не задихнувся від западання язика і не захлинувся рідинами. Стежте за диханням. Якщо біль сильний, варто дати пораненому знеболювальне, вколовши шприц-тюбик.

Важливо: використовуйте аптечку пораненого. Ваша аптечка може знадобитися ще й вам.

Після зупинки кровотечі з ран пораненого слід перемістити в безпечне місце, де продовжити надавати медичну допомогу до початку евакуації з поля бою.

Григорій ГРЕБЕНЮК

ДІЇ ПРИ ВИЯВЛЕННІ ПОРАНЕНОГО

«Пригнічуйте вогневу активність супротивника. Це мінімізує імовірність збільшення кількості поранених та загиблих».

«Якщо поранений дієздатний, накажіть йому вести вогонь у відповідь, переміститися в укриття та самостійно вжити заходи першої медичної допомоги».

«Якщо поранений нездатний вести вогонь у відповідь, а ви не можете допомогти, дайте пораненому вказівку «удавати загиблого».

«Передайте інформацію про обстановку командиру підрозділу, по можливості обговоріть із ним виниклу медичну ситуацію».

ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ ПРИТОМНОСТІ

1. Гучним, але спокійним голосом запитайте пораненого: «З тобою все гаразд?» Легенько струсніть та поплескайте його по плечу.
2. Якщо поранений притомний, запитайте, в якому місці відчуває біль. Цю інформацію можна буде використати під час надання допомоги.
3. Для виявлення рівня свідомості запитуйте пораненого: «Як тебе звати?», «Яке сьогодні число?» та «Де ми знаходимося?»
4. Якщо поранений не відповідає, перевірте його реакцію у відповідь на біль: енергійно потріть грудину кісточками ваших пальців або міцно стисніть м'яз у складці між великим та вказівним пальцем пораненого.

ВАРТО ПАМ'ЯТАТИ

Час надання першої медичної допомоги на полі бою обмежений до:

2 хв. — при пораненні в ділянку плеча (пахвова ямка) або стегна (пахвова ділянка), адже смерть настає від швидкої втрати значної кількості крові з магістральних судин кінцівок;

— при пораненні в ділянку шиї (сонна артерія, яремна вена), адже смерть настає від швидкої втрати значної кількості крові з судин шиї, засмоктування повітря у великі вени і закупорки ним судин.

5 хв. — при травмі голови, втраті свідомості у положенні на спині западає язик, чим перекриває верхні дихальні шляхи, бо в цьому випадку смерть настає від зупинки серця внаслідок недостатнього надходження кисню;

— при раптовій зупинці серця внаслідок ударної хвилі, закритої травми грудної клітки, сильного стресу, бо припинення транспортування кисню до клітин призводить до смерті.

У перші хвилини після поранення все залежить від здатності та вміння пораненого надати самодопомогу, а також від готовності та навиків його побратимів

10–15 хв. — при проникному пораненні грудної клітки, адже смерть настає від втрати значної кількості крові, виключення легені з боку поранення з акту дихання.

1 год. — при пораненні у волосисту частину голови, коли смерть настає від втрати значної кількості крові з судин голови, засмоктування повітря у великі вени і закупорки ним судин;

— при зовнішній артеріальній кровотечі з ран передпліччя, гомілки чи тулуба, бо смерть настає від швидкої втрати значної кількості крові, розвитку шоку.

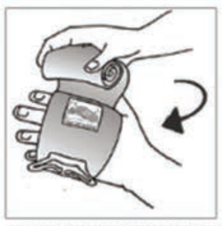
САМОСТІЙНА ПЕРЕВ'ЯЗКА ПОРАНЕНОЇ РУКИ

01. Вставте поранену руку всередину петлі для стабілізації еластичного бинта.

02. Розташуйте його так, щоб стерильна подушечка і вбудована тиснуча накладка лежали над поверхнею рани.

03. Вільною рукою обмотуйте еластичним бинтом.

04. Вставте еластичний бинт у отвір тиснучої накладки. Натягніть бинт, притискаючи накладку вниз до подушечки.

05. Щільно замотуйте еластичний бинт зверху вбудованої тиснучої накладки.

06. Закріпіть кінчик бинта гачками фіксуючого затискача за кінці основного бинта.

«В ОЧАХ ЛЮДЕЙ НА СХОДІ ЧИТАЄТЬСЯ НАДІЯ НА УКРАЇНСЬКИХ ВІЙСЬКОВИХ»

Сьогоднішній гість «Народної армії» — тендітна дівчина, автор пісень багатьох відомих естрадних виконавців, талановита українська співачка Світлана Кравчук, більш відома як Ейра

— У вас дуже красивий псевдонім. Розкажіть, що він означає і чому саме його ви обрали.

— Ейра в скандинавській міфології є богинею зцілення. Загалом мій псевдонім пережив декілька трансформацій, бо спочатку я була Ейвою і лише згодом стала Ейрою. Концепт зцілення для мене є дуже близьким. Переконана, що кожен артист своєю музикою має зцілювати людські душі. А часточка бога Сонця Ра, якого в давньоєгипетській міфології вважають творцем світу, міститься в багатьох українських позитивних словах: радість, краса, пристрасть, віра.

— Пісні у вашому виконанні дещо незвичні для українського слухача. В якому музичному жанрі ви працюєте?

— Я співаю у стилі «поп». У різних піснях я намагаюся домішувати та синтезувати інші стилі. Зараз я пишу новий альбом, де буде український хіп-хоп, r&b і фанк. Мені подобається писати українською, але, можливо, деякі пісні я запишу ще й англійською мовою, щоб розширити аудиторію.

— Ви часто берете участь у концертах для військових на Сході України. Як вони сприймають ваші виступи?

— Ми їздимо з концертами до зони АТО з літа минулого року. Разом із гуртами «Врода», «Без обмежень» та Соломією Вітвіцькою відвідала понад 60 військових частин. Виступали в Димитрові, Слов'янську, Артемівську, Мар'їнці, Сватові, Сєвєродонецьку тощо. В Луганській області ми відкрили для себе місто Білокуракине, де виступали перед його мешканцями. Було приємно, коли на концерти діти приходили у вишиванках, а дорослі підспівували Державний Гімн України. У людей на Сході щось внутрішньо трансформується, а в їхніх очах читається надія на українських військових. Також відвідували з концертами й військові госпіталі.

— Що запам'яталося найбільше?

— Військовослужбовці в різних частинах сприймають виступи артистів по-різному. Буває й так звана «важка» аудиторія. Це люди, які дуже уважно слухають та дивляться на виступи, але не виявляють жодних емоцій. А після концерту вони підходять, дякують за все, кажуть, що ми їх сильно зворушили. Ще запам'яталося, як одного разу ми були в танкістів поблизу донецького аеропорту і під час концерту чули поблизу вибухи. А коли мали поїхати зі Слов'янська до Ізюму, то військові за нас так переживали, що супроводжували наш транспорт попереду та позаду танками.

— Навряд чи ви до цього стикалися з такою небезпекою. Як це вплинуло на вашу творчість?

Українська співачка Світлана Кравчук

— Спочатку я їздила в межах туру «Підтримай своїх», а потім у нас сформувалася команда. Коли надходять запрошення відвідати якийсь підрозділ, ми відгукуємось і обов'язково намагаємося приїхати. Ми добре розуміємо, що хлопцям потрібна не лише фізична реабілітація, а й психологічна підтримка. Після повернення з поїздок у зону АТО, де лунали вибухи, в мене зник страх перед рішучими кроками у своєму житті, перед змінами. Адже наближення смертельної небезпеки сприяє перегляду цінності життя, вчить відділяти дрібниці від дійсно важливого.

— Чи плануєте продовжити писати пісні на військову тематику?

— Коли я писала пісню «Герой», то відчула внутрішню потребу це зробити. Проте коли створюю такі пісні, то багато плачу. І мені здається, що таким чином, можливо, більше шкоджу, ніж допомагаю. Така пісня має бути, але постійно жити в цій трагедії не можна. Від початку я не знала, як зробити на військову тематику щось позитивне. Бо я вірю, що всі думки матеріальні, тож якщо постійно й скрізь говорити про війну, то вона не закінчиться. Та якщо мені прийде щось життєстверне, то я обов'язково напишу.

Нещодавно ми зібрали понад 12,5 тисячі доларів на платформі краудфандінгу Kickstarter. Гроші, що збиралися для створення музичного альбому, дозволили дати близько 15 концертів для наших захисників. Також записали кліп «Солодких снів». Цю пісню я завжди виконувала у військових частинах і казала хлопцям, щоб вони уявляли, що ці слова їм кажуть кохані. А щира любов, як відомо, лікує людські душі. Після кожного концерту армійці додають мене в друзі у соцмережах, і хоча на моїй сторінці вже вичерпаний ліміт друзів, намагаюся відповідати на всі їхні листи.

— Чи співпрацюєте ви з кимось із українських виконавців?

— Я встигла попрацювати з Наталією Могилевською, Світланою Лободою, Ольгою Поляковою, Тетяною Піскарьовою, гуртом «СМС» та іншими артистами. Але зараз я більше зосередилася на власній творчості.

— Що, на ваш погляд, потрібно зробити для популяризації української пісні?

— На моє переконання, нам усім необхідно об'єднатися навколо загальнонаціональної ідеї. Було б класно, якби відомі українські артисти, що співають російською, нарешті записали україномовні хіти. Також треба заохочувати талановитих, але поки що невідомих співаків. Щодо себе — найближчим часом хочу записати альбом та провести великий концертний тур. Адже українська пісня сприяє самоідентифікації нашого народу.

— Ваші побажання захисникам України?

— Дорогі наші хлопці, ви — найкращі. Ви — наша гордість і любов. Тим, хто зараз в АТО, бажаю сили духу та віри, що все буде гаразд. А тим, хто повернувся, бажаю найшвидшого одужання, натхнення та сил. Повертайтесь всі живі і здорові. І ми ще обов'язково разом заспіваємо наших пісень.

Олена КРУГЛЄНЯ

Улюблений фільм: *«Секрет» — паранауковий фільм, що знятий кінокомпанією «Prime Time Productions» 2006 року, згодом була видана однойменна книга Ронди Берн.*
Улюблена книга: *Робін Шарм, «Монах, який продав свій «феррарі».*
Улюблена страва: *сирники за рецептом бабусі.*
Хобі: *Танці та подорожі.*

«ДИНАМО» ПРОДОВЖУЄ ВИСТУПИ В ЛІЗІ ЧЕМПІОНІВ

Завершився груповий турнір Ліги чемпіонів. Донецький «Шахтар», який задовго до останніх турів втратив усі надії на вихід до раунду плей-оф, в останньому турі прогнозовано програв французькому ПСЖ (0:2) і лише завдяки кращій різниці забитих-пропущених м'ячів (у порівнянні з «Мальме») посів третє місце у групі А. Це дає «гірникам» право продовжити свої виступи в Лізі Європи. Три очки в активі, одна перемога, п'ять поразок, сім забитих і чотирнадцять пропущених — ось такі, м'яко кажучи, скромні здобутки донецької команди. Разом із «Шахтарем» до 1/16 фіналу Ліги Європи відправляються ще сім команд, які посіли у своїх квартетах треті місця: «Манчестер Юнайтед», «Галатасарай», «Севілья», «Олімпіакос», «Байєр», «Порту», «Валенсія».

«ШАХТАР» У СВОЇЙ ГРУПІ ПОСІВ ТРЕТЄ МІСЦЕ І ГРАТИМЕ У ЛІЗІ ЄВРОПИ

Чемпіон України — київське «Динамо» вперше за останні 16 років подолало групову стадію Ліги чемпіонів. Свій головний іспит команда Реброва складала в холодній і порожній «аудиторії» НСК «Олімпійського». Матч з ізраїльським «Маккабі» відбувався за відсутності вболівальників. Таким було покарання від УЄФА за бійку київських фанів на матчі «Динамо» — «Челсі». В поєдинку з «Маккабі» киян влаштовувала лише перемога. Тільки тоді «Динамо» проходило в наступний раунд Ліги чемпіонів незалежно від того, як завершиться матч їхніх конкурентів «Челсі» — «Порту». Підопічні Реброва зусиллями Гармаша досягли прийнятного результату і перемогли з мінімальним рахунком. Отже, «Динамо» посіло другу сходинку у групі G і разом з іншими 15-ма клубами продовжує боротьбу за головний європейський клубний трофей.

Жеребкування 1/8 фіналу Ліги чемпіонів відбудеться 14 грудня. У ході жеребкування команди будуть розбиті на два «кошики». До «сіяних» потраплять клуби, які посіли у своїх групах перші місця, а до «несіяних» — володарі других місць. На цій стадії змагань команди, які грали в одній групі або представляють одну національну асоціацію, будуть розведені по різних парах.

«Сіяні»: *«Реал», «Вольфсбург», «Атлетіко», «Манчестер Сіті», «Барселона», «Баварія», «Челсі», «Зеніт».*

«Несіяні»: *ПСЖ, ПСВ, «Бенфіка», «Ювентус», «Рома», «Арсенал», «Динамо», «Гент».*

Перші матчі 1/8 фіналу Ліги чемпіонів відбудуться 16/17 та 23/24 лютого, а матчі-відповіді — 8/9 і 15/16 березня. Переможці груп перші матчі проведуть у гостях, а матчі-відповіді — вдома.

Андрій КАРПЕНКО

Денис Гармаш забив єдиний гол у ворота «Маккабі» і вивів «Динамо» в 1/8 Ліги чемпіонів

Інформація КЕВ м. Чернівці оголошує конкурс з відбору суб єктів оцінної діяльності, які залучатимуться до проведення незалежного оцінювання державного (військового) майна

1. Назва об'єкта оцінювання: нежитлові приміщення в будівлі №84, в/м№41 загальною площею 128,20 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта: Хмельницька обл., м. Кам'янець-Подільський, вул. Чехова, 47.

Орган управління — Міністерство оборони України.

Балансоутримувач: КЕВ м. Чернівці. (м. Чернівці, вул. Українська, 43), тел.: (0372) 52-57-50, факс: (0372) 52-58-16.

Мета проведення незалежного оцінювання: продовження договору оренди.

Балансова залишкова вартість основних засобів: 128,20 кв.м станом на 30.11.2015р. — 65459,00 грн.

Дата оцінювання (дата, коли проводиться оцінювання майна): орієнтовна дата оцінювання — 30.11.2015 р.

2. Назва об'єкта оцінювання: нежитлові приміщення підвалу в будівлі №81, в/м№41 загальною площею 175,94 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта: Хмельницька обл., м. Кам'янець-Подільський, вул. Чехова, 47.

Орган управління — Міністерство оборони України.

Балансоутримувач: КЕВ м. Чернівці. (м. Чернівці, вул. Українська, 43), тел.: (0372) 52-57-50, факс: (0372) 52-58-16.

Мета проведення незалежного оцінювання: продовження договору оренди.

Балансова залишкова вартість основних засобів: 175,94 кв.м станом на 30.11.2015 р. — 29918,85 грн.

Дата оцінювання (дата, коли проводиться оцінюваннямайна): орієнтовна дата оцінювання — 30.11.2015р.

Конкурсний відбір суб'єктів оцінної діяльності буде здійснюватися відповідно до Положення про конкурсний відбір суб єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 6.04.2015 №156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.2015 за №699/27144

У конкурсі приймають участь суб'єкти оцінної діяльності, які:

— отримали сертифікат суб'єкта оцінної діяльності, виданий відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», яким передбачено здійснення діяльності з оцінювання майна за напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями в межах цих напрямів, що відповідають об'єкту оцінювання;

— мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, видане відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»;

— мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, видане відповідно до Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 10.06.2013р. №769, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13.06.2013р. за №937/23469;

— до встановленого в інформаційному повідомленні про оголошення конкурсу терміну надали документи, передбачені пунктом 4 розділу II Положення.

Учасникам конкурсу потрібно подати в КЕВ м.Чернівці конкурсну документацію, яка складається з конкурсної пропозиції та підтвердних документів. До підтвердних документів належать:

— заява про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності (додаток 1 Положення);

— копія установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб);

— копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача;

— копія сертифіката суб'єкта оцінної діяльності;

— копія свідоцтв про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності;

— конкурентну пропозицію;

— інформація про претендента (документ, який містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та додатково залучаються ним, з незалежного оцінювання майна, зокрема подібного майна тощо).

Конкурсна пропозиція претендента подається у запечатаному конверті та має містити пропозицію щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також терміну виконання робіт у календарних днях, який не перевищує 5 календарних днів.

Конкурсну документацію слід подавати в КЕВ м.Чернівці за адресою: м.Чернівці, вул. Українська,43 каб. №6 д**о 17:45 21.12.2015 р.**

Конкурсна документація подається в запечатаному конверті з описом підтвердних документів, що містяться в конверті. На конверті необхідно зробити позначку «На конкурс з відбору суб'єктів оцінної діяльності», а також зазначити назву об'єкта, на який подано заяву про участь у конкурсі, та назву суб'єкта господарювання, який подає заяву.

Конкурс відбудеться 28 грудня 2015 р. о 14:00 в КЕВ м.Чернівці за адресою: м. Чернівці, вул. Українська, 43 (каб. №5).

Телефон для довідок: (0372) 52-67-23.

***

Міністерство оборони України проводить конкурс на заміщення вакантної посади головного спеціаліста відділу організації наукової діяльності Департаменту військової освіти та науки Міністерства оборони України.

Кваліфікаційні вимоги: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста; стаж роботи за фахом на державній службі на посаді провідного спеціаліста не менше 1 року або стаж роботи в інших сферах економіки не менше 3 років за необхідності, виходячи із виконання структурним підрозділом основних завдань та функцій; досвід роботи в органах військового управління з організації наукової та науково-технічної діяльності, підготовки законодавчих та нормативно-правових актів, координації діяльності органів військового управління, організації взаємодії з органами державної влади.

Документи на участь у конкурсі приймаються протягом 30 календарних днів після опублікування оголошення в газеті «Народна армія».

Кандидати мають подати такі документи: заяву про участь у конкурсі, в якій зазначається про ознайомлення заявника із встановленими законодавством обмеженнями щодо прийняття на державну службу та проходження державної служби; автобіографію; заповнену особову картку (форма П-2ДС) з відповідними додатками; фотокартку розміром 4 х 6 см; копії документів про освіту з додатками, підвищення кваліфікації, присвоєння вченого звання, присудження наукового ступеня; декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік, копію документа, який посвідчує особу; копію військового квитка (для військовозобов'язаних); копії документів про надання пільг; дві копії довідки про присвоєння ідентифікаційного номера; копію трудової книжки; копію паспорта.

Особи можуть подавати додаткову інформацію стосовно своєї освіти, досвіду роботи, професійного рівня і репутації (характеристики, рекомендації, наукові публікації тощо).

Додаткові консультації за телефонами посадових осіб Департаменту військової освіти та науки та Департаменту кадрової політики Міністерства оборони України:

(044) 454-44-63, 225-75 — Поставнічій Олександр Валентинович;

232-74, (044) 454-41-74 — Оропай Анатолій Іванович, секретар конкурсної комісії, головний спеціаліст.

Документи приймаються за адресою: 03168, м. Київ-168, просп. Повітрофлотський, 6 (ст. метро «Вокзальна»), Департамент кадрової політики Міністерства оборони України, каб. № 604, 591.

***

Українська військово-медична академія оголошує конкурс на заміщення вакантної посади:

викладач кафедри військової загальної практики — сімейної медицини факультету підготовки військових лікарів Військово-медичного інституту ШПК «майор медичної служби», посадовий оклад 1180–1250 грн.

Умови конкурсу: можуть брати участь особи офіцерського складу, які мають стаж наукової, науково-педагогічної роботи не менше 2 років.

Дата проведення конкурсу — з 12.12.2015 до 11.01.2016 р., **термін подання документів** — до 11.01.2016 р.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи (матеріали): рапорт по команді; автобіографія; завірені копії документів про освіту та кваліфікацію; службова характеристика; службова картка; довідка про придатність до військової служби; довідка про проходження військової служби; копії документів про науковий ступінь, вчене звання, список наукових праць (винаходів).

Документи надсилаються на адресу: 04655, м. Київ, Мельникова, 24А, начальнику Української військово-медичної академії.

***

Інформація Київського квартирно-експлуатаційного управління про підсумки конкурсу з відбору суб'єктів оцінної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

За результатами конкурсу, що відбувся 30 листопада 2015 року, з відбору суб'єктів оцінної діяльності переможцем визнано ФОП Рябченко О.М. на виконання робіт з оцінювання об'єкта:

— нерухоме військове майно — нежитлове приміщення будівлі інв. № 4 військового містечка № 1 площею 99,30 кв.м, що знаходиться за адресою: Київська область, м. Васильків, вул. Декабристів, 41 та перебуває на балансі Київського квартирно-експлуатаційного управління.

***

Центральний науково-дослідний інститут озброєння та військової техніки Збройних Сил України (далі ЦНДІ ОВТ ЗС України) оголошує прийом до ад'юнктури на 2016 рік за науковою спеціальністю 20.02.14. — озброєння і військова техніка.

До ад'юнктури ЦНДІ ОВТ ЗС України на конкурсній основі приймаються офіцери Збройних Сил України віком до 40 років, які перебувають на військовій службі, мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра, виявили здібності до науково-дослідної роботи та мають досвід служби у військах не менше 2 років.

Перелік та порядок подання документів визначено в «Інструкції про організацію підготовки науково-педагогічних і наукових кадрів у Збройних Силах України», затвердженої наказом Міністерства оборони України та Міністерства освіти і науки України від 30.06.2000 р. №194/265 (зі змінами).

Особові справи кандидатів кадрові органи направляють до ЦНДІ ОВТ ЗС України не пізніше 1 березня 2016 року.

Вступні іспити проводяться з 1 по 30 липня 2016 року.

Адреса інституту: 03049, Київ-49, Повітрофлотський пр-т, 28.

Довідки за телефонами: (044) 271-08-76, (044) 520-12-84 (факс).

***

Оголошення №286/11/245-НЕР про результати проведення конкурсу щодо закупівлі квартир на вторинному ринку та на умовах пайової участі в регіонах України.

1. Замовник:

1.1. Найменування: **Міністерство оборони України.**

1.2. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: **00034022.**

1.3. Місцезнаходження: **Повітрофлотський проспект, 6, м. Київ, 03168.**

1.4. Головний розпорядник коштів (повне найменування та ідентифікаційний код за ЄДРПОУ): **Міністерство оборони України, 00034022.**

2. Джерело фінансування закупівлі: **кошти державного бюджету України.**

3. Інформація про предмет закупівлі:

3.1. Найменування предмета закупівлі: закупівля квартир на вторинному ринку та на умовах пайової участі в регіонах України, а саме: *лот 1* — м. Київ, **до 20 квартир;** *лот 2* — Київська область (Києво-Святошинський район, міста Біла Церква, Бровари, Вишгород, Ірпінь, Бориспіль, Васильків, смт Буча), **до 110 квартир;** *лот 3* — м. Вінниця, Вінницька область, **до 20 квартир;** *лот 4* — м. Дніпропетровськ, Дніпропетровська область, **до 20 квартир;** *лот 5* — м. Івано-Франківськ, **до 7 квартир;** *лот 6* — м. Запоріжжя, Запорізька область, **до 20 квартир;** *лот 7* — Львівська область, **до 20 квартир;** *лот 8* — Одеська область, **до 30 квартир;** *лот 9* — м. Полтава, Полтавська область, **до 25 квартир;** *лот 10* — м. Тернопіль, Тернопільська область, **до 15 квартир;** *лот 11* — м. Харків, Харківська область, **до 30 квартир;** *лот 12* — м. Черкаси, Черкаська область, **до 14 квартир;** *лот 13* — м. Чернігів, **до 15 квартир.**

3.3. Строк поставки товарів або надання послуг:

закупівля квартир на вторинному ринку — до 20 грудня 2015 р.;

закупівля квартир на умовах пайової участі — до 20 грудня 2015 р.

4. Інформування про процедуру закупівлі:

4.1. Адреса веб-сайта, на якому замовником розміщується інформація про закупівлю: **www.mil.gov.ua, розділ «Державні закупівлі».**

4.2. Дата оприлюднення та номер оголошення про проведення процедури закупівлі, опублікованого в засобах масової інформації: **№ 286/1/222-НЕР, опублікованого у газеті «Народна армія» від 13.11.2015 року № 87 (5422).**

5. Результат проведення процедури закупівлі:

5.1. Дата визначення переможця конкурсу, який подав найвигіднішу конкурсну пропозицію: **8.12.2015 року.**

5.2. Конкурс відмінено чи визнано таким, що не відбувся:

5.2.1. Дата прийняття рішення: **8.12.2015 року.**

5.2.2. Причина:

за лотами 1 та 3 — *оскільки до оцінювання допущено конкурсні пропозиції менше двох учасників;*

за лотами 13 — *у зв'язку з поданням для участі в конкурсі менше двох конкурсних пропозицій;*

за лотами 5, 7, 8 та 12 — *у зв'язку з відхиленням всіх конкурсних пропозицій.*

6. Ціна найбільш економічно вигідних конкурсних пропозицій:

за лотом 2:

— 49 313 600 (сорок дев'ять мільйонів триста тринадцять тисяч шістсот) грн 00 коп. з ПДВ (14 000,00 грн/м² (з ПДВ);

— 29 932 391 (двадцять дев'ять мільйонів дев'ятсот тридцять дві тисячі триста дев'яносто одна) грн 00 коп. без ПДВ (13 795,00 грн/м² (без ПДВ);

— 15 527 347 (п'ятнадцять мільйонів п'ятсот двадцять сім тисяч триста сорок сім) грн 00 коп. з ПДВ (13 495,00 грн/м² (з ПДВ).

за лотом 4:

— 18 305 460 (вісімнадцять мільйонів триста п'ять тисяч чотириста шістдесят) грн 00 коп. з ПДВ (10 900,00 грн/м² (з ПДВ);

за лотом 6:

— 12 336 840 (дванадцять мільйонів триста тридцять шість тисяч вісімсот сорок) грн 00 коп. без ПДВ (10 800,00 грн/м² (без ПДВ);

— 799 399 (сімсот дев'яносто дев'ять тисяч триста дев'яносто дев'ять) грн 50 коп. без ПДВ (10 005,00 грн/м² (без ПДВ).

за лотом 9:

— 1 580 650 (один мільйон п'ятсот вісімдесят тисяч шістсот п'ятдесят) грн 00 коп. без ПДВ (10 100,00 грн/м² (без ПДВ);

— 4 497 180 (чотири мільйони чотириста дев'яносто сім тисяч сто вісімдесят) грн 00 коп. з ПДВ (10 200,00 грн/м² (з ПДВ).

за лотом 10:

— 3 113 220 (три мільйони сто тринадцять тисяч двісті двадцять) грн 00 коп. з ПДВ (10 600,00 грн/м² (з ПДВ);

— 2 859 456 (два мільйони вісімсот п'ятдесят дев'ять тисяч чотириста п'ятдесят шість) грн 00 коп. з ПДВ (10 600,00 грн/м² (з ПДВ).

за лотом 11:

— 2 718 240 (два мільйони сімсот вісімнадцять тисяч двісті сорок) грн 00 коп. без ПДВ (11 200,00 грн/м² (без ПДВ);

— 27 089 260 (двадцять сім мільйонів вісімдесят дев'ять тисяч двісті шістдесят) грн 00 коп. без ПДВ (10 800,00 грн/м² (без ПДВ).

7. Інформація про переможця конкурсу:

за лотом 2:

7.1.1. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Товариство з обмеженою відповідальністю «Українська інвестиційна компанія «УК»;**

7.2.1. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **36360394;**

7.3.1. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **09100, Київська область, м. Біла Церква, вул. Ярослава Мудрого, буд. 28, офіс 66;**

7.1.2. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Товариство з обмеженою відповідальністю «Будівельна сервісна компанія «Україна»;**

7.2.2. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **36971905;**

7.3.2. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **02002, м. Київ, вул. Микільсько-Слобідська, буд. 1А, офіс 291;**

7.1.3. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Фізична особа Мартинюк Наталія Володимирівна;**

7.2.3. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **2678303963;**

7.3.3. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **09100, Київська область, м. Біла Церква, вул. Водопійна, буд. 19, кв. 153;**

за лотом 4:

7.1.4. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Товариство з обмеженою відповідальністю «КСІЛ»;**

7.2.4. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **36893555.**

7.3.4. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **51831, Дніпропетровська область, Петриківський район, с.Єлизаветівка, вул. Котовського, буд. 47А-1-1;**

за лотом 6:

7.1.5. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Фізична особа Левченко Сергій Леонідович;**

7.2.5. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **2649115613.**

7.3.5. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **72301, Запорізька область, м. Мелітополь, 2-й провулок Крилова, буд. 47;**

за лотом 9:

7.1.6. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Фізична особа Бершадський Сергій Петрович.**

7.2.6. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **2533811436.**

7.3.6. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **39611, Полтавська область, м. Кременчук, квартал 304, буд. 16, кв. 94;**

7.1.7. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Товариство з додатковою відповідальністю «ПОЛТАВТРАНСБУД».**

7.2.7. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **01377190.**

7.3.7. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **36022, Полтавська область, м. Полтава, вул. Старий Поділ, буд. 4;**

за лотом 10:

7.1.8. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Приватне підприємство «Виробничо-будівельна фірма «АРІАДНА».**

7.2.8. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **21150979.**

7.3.8. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **46005, Тернопільська область, м. Тернопіль, вул. Микулинецька-Бічна, буд. 10.**

7.1.9. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Приватне підприємство «ІНВЕСТ-РОДИНА».**

7.2.9. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **34600046.**

7.3.9. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **46008, Тернопільська область, м. Тернопіль, вул. Живова, буд. 15А;**

за лотом 11:

7.1.10. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Фізична особа Кіданова Наталія Олександрівна.**

7.2.10. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **2199317308.**

7.3.10. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **61000, м. Харків, проспект Косіора, буд. 122А, кв. 105.**

7.1.11. Найменування/прізвище, ім'я, по батькові: **Публічне акціонерне товариство «Закритий не диверсифікований корпоративний інвестиційний фонд «СПІНАКЕР».**

7.2.11. Ідентифікаційний код/ідентифікаційний номер: **34956141.**

7.3.11. Місцезнаходження (для юридичної особи) або місце проживання (для фізичної особи): **61024, м. Харків, вул. Чайковська, 5-7-9/1.**

Інформація про конкурсний відбір суб'єктів оцінної діяльності з метою визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати

Для продовження (пролонгації) договорів оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі КЕВ м. Львів

№ п/п	Опис об'єкта оцінювання	Площа, кв. м	Адреса об'єкта оцінювання	Запланована дата оцінювання
1	Нежитлові приміщення в житловому будинку №57 (24,25) в/м №209, під розміщення поштового відділення	132,7	м. Львів, вул. Стрийська, 57	30.11.2015
2	Нежитлові приміщення в житловому будинку №4 в/м №329, під розміщення поштового відділення	94,5	м. Львів, вул. Чупринки,84	30.11.2015
3	Нежитлові приміщення в будівлі КПП №54 в/м №6, під розміщення поштового відділення	37,7	Львівська обл, с.Липники	30.11.2015
4	Нежитлові приміщення в будівлі корівника №47 в/м №138, під розміщення свинарника	76,41	Львівська обл, м.Радехів,	30.11.2015

Для продовження (пролонгації) договорів оренди нерухомого військового майна, що знаходиться на балансі Навчально-спортивної бази літніх видів спорту Міністерства оборони України

№ п/п	Опис об'єкта оцінювання	Площа, кв. м	Адреса об'єкта оцінювання	Запланована дата оцінювання
1	Частина нежитлових приміщень в будівлі спортивного залу №2 (спеціалізований зал гімнастики) інв. №25, військового містечка №1 під розміщення кафе, що не здійснює продаж товарів підакцизної групи у військової частині	50,4	м. Львів, вул. Княгині Ольги 3А	30.11.2015

Назва і місце розташування органу, що проводить конкурс: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Львів, адреса: 79007, м. Львів, вул. Батуринська,2.

Основні умови конкурсу: у конкурсі приймають участь суб'єкти оцінної діяльності, які отримали сертифікат суб'єкта оцінної діяльності, мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями у межах таких напрямів, мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, та у визначений надали необхідні документи.

Кінцевий термін прийому документів на конкурс: конкурсні пропозиції подаються в окремому конверті з написом «На конкурс», запечатаному печаткою учасника конкурсу. Кінцевий термін прийняття документів — за 4 робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно). *Конкурс буде проведено о 10:00 через 14 календарних днів після публікації повідомлення в газеті* в КЕВ м. Львова за адресою: 79007, м. Львів, вул. Батуринська,2.

Телефон для довідок: (0322) 55-74-80;

Для участі в конкурсі учасник подає на розгляд конкурсної комісії такі документи:

1. Копії документів, що подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

2. Документація подається в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оцінної діяльності за встановленою формою; копії установчих документів суб'єкта оцінної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оцінної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

3. Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо ціни виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних з виконанням робіт, а також строк виконання робіт.

ПІСНІ, НАРОДЖЕНІ ВІЙНОЮ

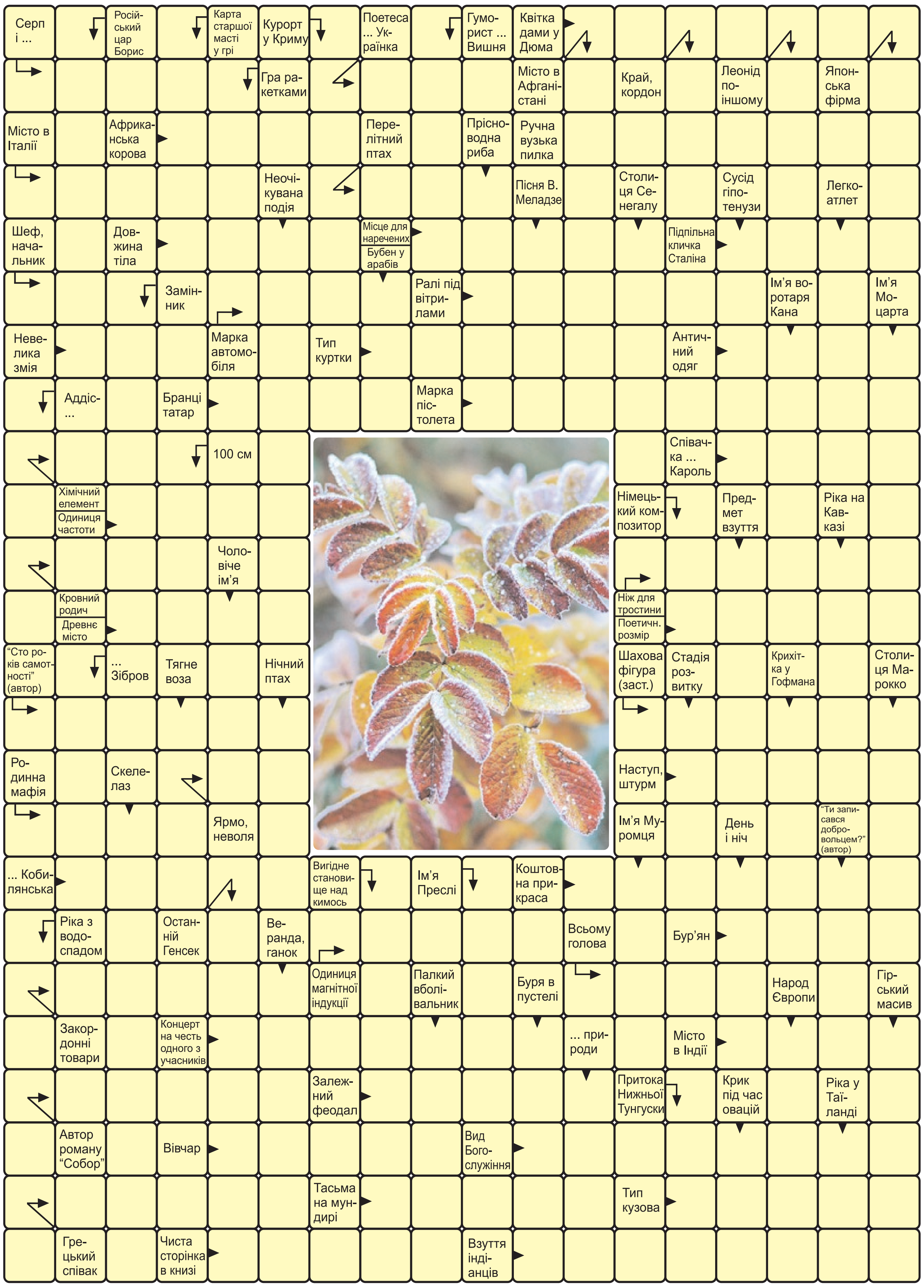
УКРАЇНО, ВСТАВАЙ!

Музика і слова М. Дитрих

Україно, вставай! Україно, вставай!
Прийшла біда, війна в твій край!
Горить вогнем моя земля,
Стоїть в сльозах моя сім'я!
Згуртуймось пліч-о-пліч
Готові до бою
З темною силою, клятою ордою!
Нам лють на користь,
Гнів для сили,
Ми всі сини моєї країни!
Приспів:
Бог за нас, а хто проти нас?
І поруч ангел добра повсякчас!
Душа незламна, а серце палає —
Такий народ ніхто не здолає!
Душа незламна, а серце палає
Такий народ ніхто не здолає!

Героями стали в запеклій війні,
Загартували свій дух у борні!
Лаві ординців не топтати
Наш рідний край, не шматувати,
Бо боремось ми за всі наші землі
За мир у рідних своїх оселях.
Для нас соборна Україна
Завжди єдина й неділима.
Приспів
За кров, що країни сини пролили,
Присягу честі ми дали
Не спинимось на півдороги,
Доможемося перемоги,
Переживемо лиху годину —
Спокій та мир прийдуть в Україну!
Поля колоссям зашумлять,
Хлопці посватають дівчат.

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

Зима — найромантичніша пора року. Зимою ми віримо в казку, забуваємо про реальність.

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

Поки м'ячик летів у вікно директора, діти вже грали в хованки.

***

— Милий, привіт! Чим займаєшся?
— Лежу в ліжку, засинаю. А ти?
— А я сиджу в барі за твоєю спиною, дивлюся як ти крутишся і не можеш заснути.

***

— Тату, я попав каменем у сусідський «Лексус»!
— Іди геть хлопчику, я тебе не знаю!

***

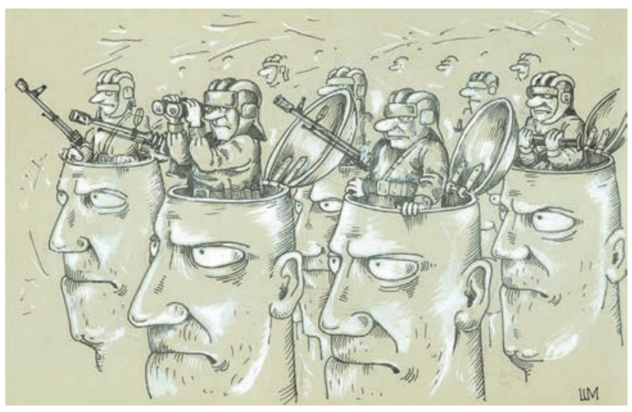
Бути жінкою реально важко. Стільки проблем просто нізвідки.

***

— Скажіть, а навіщо цьому боксеру такі великі контактні лінзи?
— Це тепер вони контактні, а до першого раунду це були окуляри.

***

Сьогодні вже півроку, як завтра зранку я почну бігати.

Одна з робіт конкурсу карикатур проти путінської агресії
Малюнок Михайла ШЛАФЕРА, м. Полтава

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.
Газета надрукована у друкарні ТОВ «Укрполіграфмедіа» (вул. Фрунзе, 104А, м. Київ, 04080).
Наклад 32198 Замовлення 58091
Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК
Чергові по номеру — Сергій ВОРОНКОВ, Володимир КОРНІЯКА
Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО
Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua
http://www.na.mil.gov.ua
Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12
Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.

ISSN 1029-9114